

NIEUWS

*Grenzeloze Tocht op 28 december:
een vooruitblik*

Datum	Plaats	Organisatie
3-jan	Rotterdam	RWV, Langt
22-jan	Den Bosch	De Bossche
24-jan	Amsterdam	LAT, Chris B
7-feb	Rotterdam	RWV, Langt
14-feb	Amsterdam	LAT, Chris B
19-feb	Winterswijk	LWOG

*Indeling clubkampioenschap 2016:
jaarschema*

*Reuzengebergte: aflevering 1 van
verslag door Kees van Vessem*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

*In dit nummer staan we
o.a. even stil bij onze
winterserietocht
vanuit De Vriendschap
in Boskant op
15 november jl.,
een herfstachtige
zondag met
vooral veel wind.*

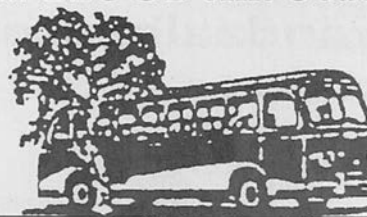
Café Biljard
Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

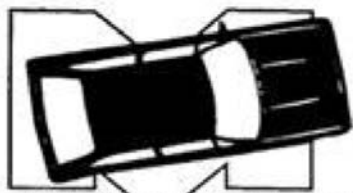

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten/Gerda Woestenberg (coörd.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Mariet Ahlers,
Lies Wesseling, Gerda Woestenberg, Rinda
Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 20 december 2015
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Ambitieuus rolstoelpad bij Zonhove voltooid	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Dagwandeltochten; Grenzeloze Tocht		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
OLAT Nieuws	Frank Marchand / Nieuws kort	7
Onze jarigen/Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Van de bestuursafdeling		9
Prikbord: medewerkers gezocht		9/11/13
Vooruitblik Grenzeloze Tocht	Myriam van den Berg	10-11
Winterserietoelt vanuit Boskant	Ruud Horst	12-13
WoD: Witte bergentocht	Henri Floor	14
De oversteek van het Reuzengebergte	Kees van Vessem	15/20-21
LPS: Indeling clubkampioenschap 2016	Frank Marchand	16-17
Centennial 2015, Deventer	Rick Liesting	18-19
Winterseriewedstrijd 2, RWV, 10 km	Rick Liesting	19
Waterrijckpad (3)	Piet Jansens	22-23
Via Lusitana, vanaf Oost-Algarve in Portugal (3)	Anneke en Herman Lieven	24-26
Wandelen in Nieuw Zeeland (7)	Rinda Scheltens	27-30
Wandelgroep Oirschot - info		31

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

AMBITIEUS ROLSTOELPAD BIJ ZONHOVE VOLTOOID

Na een voorbereidingstijd van ruim een jaar kwam eind 2014 het ambitieuze rolstoelpad bij de SWZ-locatie Zonhove in de gemeente Son en Breugel tot stand. Het project is gerealiseerd met financiële steun van de Lionsclub Son en Breugel, de lokale IVN-afdeling, het gehandicaptenplatform, gebruikersgroep SBB en de Stichting Welzijn Zonhove.

Ook wandelsportvereniging OLAT heeft haar medewerking verleend aan de realisatie van het project. Voor de aanleg van het rolstoelpad was het nodig om een speciaal geasfalteerd pad door het Zonhovebos aan te leggen, waardoor de meestal meervoudig gehandicapte bewonersgroep en andere leerlingen van Zonhove gebruik zouden kunnen maken van het pad door de omliggende natuur. Ook was het aantrekkelijk om een verbinding te maken met het doorgaande Airbornepad Market Garden dat door wsv OLAT in 2004 werd gerealiseerd tussen Lommel en Arnhem en dat de locatie Zonhove feitelijk aandoet bij de hoofdingang. Locatie Zonhove heeft door haar ligging een bijzondere band met de historische gebeurtenissen uit WOII.

Door het Zonhove-roelstoelpad te verbinden met het Airbornewandelpad kon een creatief natuurpad worden gerealiseerd dat niet alleen door de bewoners van Zonhove goed bruikbaar zou zijn, maar ook aantrekkelijk voor de bewoners van Zorgcentrum Berkenstaete, dat op een steenworp afstand is gelegen.

Via de werkgroep 'Wandelen op Wielen' kreeg wsv OLAT

contact met de werkgroep en kwam er een goede samenwerking tot stand met de initiatiefnemers, die uiteindelijk het Airborne-Zonhovepad tot resultaat had. Zie situatieschets.

Op zaterdag 14 november werd het pad voltooid en kreeg het ook een officiële naam: 'John Carp Rolstoelpad'. John Carp was namens het project 'Wandelen op Wielen' een van de kartrekkers. Hij overleed eind vorig jaar plotseling. Bij de onthulling van het naambordje door wethouder Visser waren ook zijn weduwe Cora Carp, kinderen en kleinkinderen aanwezig.

Otto Ahlers heeft namens OLAT een mooie flyer ontwikkeld, die samen met de speciale pijlen duidelijk de weg wijst aan de belangstellende wandelaars.

AVA

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meerij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Bortel 0411-622188 (06-49408821)
acvan bortel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
22 dec 2)	Oom Dagobert route	Café Oom Dagobert, 0411-641274 Loverensestraat 11, 5266 AM Cromvoirt
5 jan 2016	Hoppen van ven tot ven	't Stokske, 013-5131385 Zandstraat 1, 5066 CA Moergestel
19 jan	Winter-ommetje	De Ketting, 0411 673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Bortel
2 febr 2)	Slingeren door bos en park	Café-zaal 't Aambeeld, 0492-537035 Dorpsstraat 38, 5708 GJ Stiphout (Helmond)
16 febr 2)	Dorvenroute	Zomerhof, 040-2068207 Maastrichterweg 265, 5556 VB Valkenswaard
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA	
Datum	Startpunt
15 december	De Vriendschap
22 december	Oud Rooy
29 december	zwembad Thermae, Thermaelaan 1, Son en Breugel
5 januari 2016	Den Toel
12 januari	De Beckart
19 januari	De Vriendschap
26 januari	Oud Rooy
2 februari	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober is gestart met een winterprogramma.

Voor meer informatie: zie pagina 31

GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 24e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

De wandeltocht kan men aanvangen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping "De Zwarte Bergen" te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht.

Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum maandag 28 december 2015

Startplaatsen

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1,
5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)

België: Buurthuis Het Zand
Frederik van Eedenstraat 9
3920 Lommel

Afstanden 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld €1,20 (met stempel en sticker)
Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen.

Starttijden

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	08.00 - 12.00 uur
8 km	08.00 - 12.00 uur

Pendeldienst met muntjes à €1,50 per persoon
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afit in Lommel (naar Luyksgestel)
Om 09.00 uur eerste afit in Luyksgestel (naar Lommel)
Vervolgens pendeldiensten (zie schema ter plaatse)
Laatste afit in Lommel om 16.30 uur, vanuit Luyksgestel om 17.00 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie OLAT:
073-5033322
dagtochten@olat.nl
Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur (06.30 uur)
inschrijving vanaf 07.30 uur (06.45 uur)
finish voor 17.00 uur (19.00 uur)

Afstanden: 50-60 km 07.00-07.30 uur (20 maart)
40 km 08.00-09.00 uur
30 km 08.00-10.00 uur
10-15-20 km 08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld: 10 km €3,50
15 km €4,00
20 km €4,50
30 km €5,00
40 km €5,00
50-60 km €5,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 17 januari 2016	5631 BZ Eindhoven Eef Kamerbeek Atletiekcentrum J.C. Dirkxpad 7
Zondag 21 februari 2016	5556 VK Borkel en Schaft Feesterij-Camping Dommelvallei Schafterdijk 9
Zondag 20 maart 2016	5062 SH Oisterwijk Brasserie Kleijn Speijck Bosweg 140

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
 Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
 Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkeersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*),
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Riet Emans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
 Mieke van Boxtel, 0411-622188
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

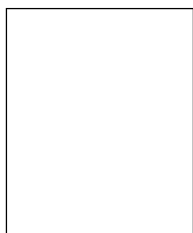
Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat
 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
 VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

OLAT leeft en beweegt, ook op de lange afstand

Deze keer mag ik het voorwoord schrijven. Als bestuursafgevaardigde in de LPS (Lange afstand-, Presentatie en Snelwandelen), gaat het natuurlijk over alles wat OLAT organiseert voor de grote groep wandelaars die zijn hand niet omdraait voor tochten van 60 of meer kilometers.

We hebben nogal wat om trots op te zijn.

Zo is er het trainingsweekend. Dat wordt in januari voor de 25e keer georganiseerd o.l.v. Henk Plasman. Zes vrijwilligers zorgen niet alleen voor deskundige begeleiding op het gebied van lopen aan beginners en gevorderden, maar ook voor het natje en het droogje en een paar gezellige avonden. Helaas gaat deze club, deze geoliede machine, ermee stoppen. Het bestuur van OLAT vindt dat zoiets waardevols niet verloren mag gaan en is al in gesprek en op zoek naar mogelijkheden om het trainingsweekend voort te zetten.

Waar we ook trots op zijn, zijn de Nacht van OLAT en OLAT Wandeldagen in het eerste weekend van augustus. Net als dit jaar zijn we in 2016 te gast bij De Vresselse Hut in Nijnsel. Dat is goed bevallen. Jaarlijks lopen zo'n kleine 100 wandelaars de Kennedymars of de tocht van 110 km. Behalve deze wandelaars, liepen er, verspreid over drie dagen, circa 1380 andere lopers afstanden tussen de 15 en 35 km.

En dan natuurlijk de wandelingen van de Winterserie. 5 keer kunnen de lange afstandslopers trainen op een afstand van 40 km, in maart zelfs 50 of 60 km. We zien in de wandelwereld dat steeds meer verenigingen die lange afstand schrappen. Bij OLAT hoeft dat niet. Rond de 70 lopers nemen er maandelijks aan deel. Jack Bertrums (trouw OLAT-lid en lange afstandswandelaar) gaf er op zijn wandelblog een korte en krachtige samenvatting van: *"Vandaag een OLAT-tocht vanuit Boskant, wat was het weer genieten.... Alle ingrediënten waren weer aanwezig om een echte OLAT-tocht te beleven: flink wat kilometers modder, prachtig parcours, super vrijwilligers, goed sfeertje, goede verzorging, stormachtig Je werd af en toe gewoon tot stil staan gedwongen"*.

We starten in januari natuurlijk weer met een nieuwe clubcompetitie. We weten het, het gaat niet om de punten, maar toch, voor ieder puntje wordt "gevochten". Dat het bij veel mensen alweer gaat kriebelen, blijkt uit de inschrijving voor de Bossche 100. Binnen iets meer dan 10 uur was het maximum aantal lopers van 110 bereikt! En dat voor een certificaat en een Bossche bol. Maar liefst 24 OLAT-leden doen mee aan deze ultieme uitdaging.

Ik wil eindigen met twee dingen:

Harry, we weten sinds de laatste clubreis dat jij als bestuurslid overal over mee wilt kunnen praten en dat je dat het beste kunt als je iets meegemaakt hebt. Ik nodig je uit om in augustus je eerste 80'er in Nijnsel te lopen. Dan kun je ook daar over meepraten.

Tot slot: ik heb altijd gedacht dat onze parcoursbouwer Ad Verbakel een bescheiden man is. Daar heb ik nu enige twijfel over!! Op de laatste dag van de OLAT Wandeldagen leidde hij ons hierlangs.

Veel wandelplezier.

*-Frank Marchand-
bestuurslid (en amateur langeafstandswandelaar)*

NIEUWS KORT

BESCHERMING WATERWINGEBIEDEN

Omdat het grondwater diep in de grond zit en wel tientallen tot honderden jaren oud kan zijn, is het logisch dat de bodem schoon moet blijven. De bodem filtert immers het regenwater en beschermt onze bron: het grondwater. Er wordt daarom veel energie in het beschermen van ons grondwater en de natuur gestoken.

Brabant Water bezit veel grondgebied en dat hebben we zoveel mogelijk opengesteld voor het publiek. U bent hier dus welkom om te genieten van de ongerepte natuur. Wel vragen we of u zich aan bepaalde regels wilt houden. De meest kwetsbare gebieden krijgen extra bescherming van Brabant Water. Op deze plekken mag u daarom als publiek niet komen.

Brabant Water levert water van topkwaliteit tegen een zo laag mogelijke prijs. Een garantie die zij ook in de toekomst willen blijven geven. Dus doen we er alles aan om het water zuiver te houden. Vandaar ook dat we de actie 'Schoon water voor Brabant' voeren, samen met de provincie Noord-Brabant, de waterschappen Aa en Maas, Brabantse Delta en De Dommel, ZLTO en overlegplatform Duinboeren.

Wist u dat Brabant Water al in 2005 als eerste drinkwaterbedrijf in Nederland het Milieukeur Goud voor Terreinbeheer kreeg?

Regels opengestelde gebieden

De opengestelde gebieden zijn van zonsopgang tot zonsondergang toegankelijk voor:

- wandelaars op wegen en paden
- fietsers op aangegeven fietspaden

Om de natuur in topconditie te houden, vragen we u om er zorgvuldig mee om te gaan.

Uit Fiets en wandelboek Brabant Water—www.brabantwater.nl.

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

DECEMBER

15-12 Ted van Meteren 's-Hertogenbosch
 16-12 Ton de Jong Boxtel
 17-12 Corry Nijssen-Scheepers
 Sint Oedenrode
 18-12 Jeannie van Rooy Mariahout
 18-12 Cor Verschuijten Sint Oedenrode
 19-12 Joop Sloos Aarle Rixtel
 19-12 Mirjam Scherrenburg Vught
 19-12 Rodney Brugman Arnhem
 19-12 Annie Stoop Nuenen
 19-12 Regina Bakker Eindhoven
 20-12 Eddy Noyhill Eindhoven
 20-12 Rini Welten Asten
 21-12 Tom Rijkers Valkenswaard
 21-12 Paula van Tiel Eindhoven
 21-12 Tine Verberne Helmond
 22-12 Kees Mol Breda
 22-12 Hettie Baeten-Kloos Veldhoven
 23-12 Hein Lenders Geldrop
 23-12 Ferdinand van Keeken Apeldoorn
 25-12 Janny den Braber Leerdam
 25-12 Bep Emmen Best
 27-12 Harrie Rijkers Gemonde
 27-12 Wil Rovers-Heijms Sint Oedenrode
 28-12 Maria Peters-Verhagen
 Sint-Oedenrode
 29-12 Marijke Raaijmakers Heeze
 29-12 Jan Houben Nuenen
 29-12 Elly Borst-Brunsmann Drunen
 29-12 Henk Klinkhamer Helmond
 30-12 Fred Fisser Boxtel
 30-12 Mia Dielesen Eindhoven
 30-12 Marian van de Heijden Nijnsel
 30-12 Gertrud Oomen Sint Oedenrode
 31-12 Joke van Venrooy Lieshout

JANUARI

1-1 Antoon der Kinderen Nuenen
 1-1 Hans van der Knaap Rotterdam
 3-1 Rob Kreupeling Helmond
 3-1 Ingrid Tromp Budel
 3-1 Willem Steenbakkers Son
 4-1 Rien van Liempt Best
 4-1 Cor Hermsen Helmond
 4-1 Rob van Stuivenberg Breugel
 4-1 Corry Nooyens Oirschot
 4-1 Wim Baken Valkenswaard
 4-1 Mijntje Verhagen Sint-Oedenrode
 6-1 Nelleke Konings Sint Oedenrode
 7-1 Rita Denkers Breugel
 8-1 Henk ten Velde Barchem

Proficiat

8-1 Marinus van Roosmalen Sint Oedenrode
 8-1 Henk Vissers Mill
 9-1 Piet van der Velden Liempde
 9-1 Antoinet Gooren Hilvarenbeek
 9-1 Rob Keetlaer Best
 10-1 Wim van Asseldonk Erp
 10-1 Jos van den Elzen Erp
 11-1 Mieke van Boxtel-van de Westelaken
 Haaren
 11-1 Anita Pauw Heeze
 11-1 Gerrit van Baal Eindhoven
 11-1 Peter van Dongen Tilburg
 12-1 Maria v.d. Hoogenhoff-v.Vijfeyken
 Helmond
 12-1 Theo Beelen Weert
 12-1 Ruud Kohlen Someren
 13-1 Karin van Scholtes Venlo
 14-1 Wil Botman Rijsbergen
 14-1 Henk van den Boomen Beek En Donk
 14-1 Marietje Ooyen-van Lierop
 Sint Oedenrode
 15-1 Aad Huisman Wassenaar
 15-1 Liesbeth Bekkers-Verboort
 Sint Oedenrode
 15-1 Margret Vermeijs Rosmalen

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Mevr. Doortje Spanjers, Wintelre

Mevr. Dymph Hamelink, Eindhoven

Mevr. Jeanne van Kasteren, Esch

Mevr. Gerry Voss-Kuster, Tilburg

Dhr./Mevr. Peter en Ans Schennink, Wintelre

Dhr. Kasper Tersmette / Mevr. Jolande van den Bogaard, Sint-Oedenrode

Dhr./Mevr. Jos en Elly Deenen,

Middelbeers

Mevr. Miranda Vlemminx, Oirschot

Dhr. Piet Straatman, Nijmegen

Mevr. Ans Ceulemans-Straatman, Nijmegen

**OLAT-bestuur en OLATNieuws-redactie
 wensen u allen fijne feestdagen
 en veel geluk in 2016**

Graag wil ik het OLAT-bestuur, de redactie van OLATNieuws en andere wandelvrienden hartelijk bedanken voor de prachtige bloemen en de belangstelling na mijn heupoperatie.

Hartverwarmend en heel goed voor het herstel als er zo met je wordt meegeleefd! Ben blij om bij de OLAT-“familie” te horen en wil z.s.m. weer mijn bijdrage leveren en vooral: weer kunnen genieten van onze wandelingen!

-Lineke den Boer-

VAN DE BESTUURSTAFEL

DE OVERLEVINGSSTRIJD VAN DE KWBN

Wat velen reeds wisten is door het rapport van het bureau Management to Management (M to M) bevestigd. Het bestuur van de kWbn, onder leiding van een onafhankelijke voorzitter Stan Lyczak, is er in de afgelopen tijd niet in geslaagd om de fusiebond op koers te krijgen.

In het rapport is beschreven dat er geen vertrouwen is tussen de bestuursleden onderling en de samenwerking was ver te zoeken. Dit had tot gevolg dat het bestuur onzichtbaar en besluiteloos was. Op basis hiervan is er door het bestuur een voorstel ingediend voor de ledenraad van 14 november om per ledenraad van mei 2016 af te treden. Tijdens de ledenraad werd duidelijk dat Stan Lyczak per 1 januari 2016 zal aftreden en tijdens de stemming over het bestuursvoorstel werden de andere vier bestuursleden op korte termijn naar huis gestuurd, zo mogelijk per 16 januari 2016. Enkele leden van de ledenraad zullen, ondersteund door het bureau M to M, op korte termijn op zoek gaan naar een nieuw bestuur, waarbij de uitdrukkelijke opdracht is de partijdigheid te negeren.

Wij houden u op de hoogte.

SPECIALE EDITIE NIJMEEGSE VIERDAAGSE

(5 x 50 km variant bij de 100e Nijmeegse Vierdaagse)

Om de 100ste Vierdaagse in 2016 extra luister bij te zetten, en vooral om het sportieve karakter ervan te benadrukken, zal door een groep van totaal 100 wandelaars in die editie op één van de vier dagen 100 kilometer gewandeld worden. Iedere dag start er een groep van 25 deelnemers aan 'de Ereronde' van 50 km voorafgaand aan de dagtocht.

Voor deelname aan de 'Ereronde' is er geen vrije inschrijving. Personen uit de verschillende groepen worden speciaal door de Vierdaagse-organisatie uitgenodigd.

Deze zgn. 100 km-wandelvariant kent bij een groot aantal

van onze actieve prestatiewandelaars een grote aantrekkingskracht. Als bestuur van OLAT hebben wij daarom besloten pro-actief te zijn en hebben een 14-tal van onze leden voorgedragen als kandidaten voor dit initiatief. Niet geschooten is nl. altijd mis Deze personen zijn door het bestuur benaderd en zijn (enthousiast) akkoord gegaan met de voordracht.

In de tweede helft van december ontvangt OLAT bericht of en c.q. hoeveel kandidaten van onze nominatielijst in aanmerking kunnen komen voor deze eenmalige en unieke uitdaging.

ENTHOUSIASTE BESTUURSLEDEN GEZOCHT!

De activiteiten van onze vereniging groeien nog steeds door en het bestuur van OLAT zoekt daarom met ingang van het verenigingsjaar 2016 een 2-tal nieuwe bestuursleden en heeft daarbij een voorkeur voor vrouwen, gegeven de huidige samenstelling van het bestuur. De insteek is dat de nieuwe bestuursleden als 'gewoon' bestuurslid starten en dat in overleg met het dagelijks bestuur vastgesteld wordt met welke portefeuille zij aan de slag gaan. Er zal ruim gelegenheid geboden worden om OLAT van binnenuit te leren kennen en zich in te werken. Ook het gedurende een aantal maanden meedraaien als 'aspirant-bestuurslid' behoort tot de mogelijkheden.

De belangrijkste eisen aan een OLAT-bestuurslid zijn:

- grote belangstelling voor wandelen
- enthousiasme
- samenwerkingsgericht
- kunnen communiceren en organiseren
- voldoende tijd

Wil je meer weten over de functie van bestuurslid van OLAT, neem dan telefonisch of per mail contact op met de secretaris: Harrie Paulissen (06 – 53749249 of secretaris@olat.nl).

PRIKBORD: MEDEWERKERS GEZOCHT

Tijdens de **Vierdaagse Nijmegen** heeft OLAT al vele jaren elke dag een verzorgingsteam op de route. Met een groep vrijwilligers richten wij een grote verzorgingspost in met veel banken en een groot assortiment aan eten en drinken, wat door de wandelaars zeer op prijs gesteld wordt.

We hebben meer dan 150 zitplaatsen welke voortdurend bezet zijn door vrolijke groepen wandelaars, waaronder vele OLAT-leden.

Maar ook de andere wandelaars kennen OLAT allemaal. Onze vrijwilligers hebben, ondanks de korte nachtrust, een

drukke maar ook een gezellige dag. Voor deze verzorging zoeken wij een **TWEDE CHAUFFEUR** met groot rijbewijs.

OLAT biedt een gezellige week waarin, met een geweldige teamgeest, hard gewerkt moet worden.

Een kampeerplaats op een camping in Groesbeek van maandag tot en met zaterdag en ook de maaltijden zijn voor rekening van OLAT.

Graag zie ik uw aanmeldingen tegemoet.

-*Joop Wesseling, voorzitter*-

06 53 90 99 53 voorzitter@olat.nl

VOORUITBLIK GRENZELOZE TOCHT - 28 december

Er zijn van die momenten in het jaar waar je naar uitkijkt en waarbij je graag een uitroepteken op de kalender zet. Eén van die momenten is de Grenzeloze Tocht; nog even en het is weer zover.

Tussen Kerst en Oud en Nieuw kunnen we het binnen zitten weer heerlijk verwisselen voor een activiteit in de buitenlucht. In de mooie omgeving tussen Luyksgestel en Lommel bieden OLAT en onze Belgische zusterorganisatie Milieu 2000 ons deze hele mooie wandeltocht aan!

De trouwe Grenzeloze Tocht-wandelaars kennen dit mooie grensgebied met zijn variatie van bossen, heide, open gebieden en natuurlijk de Sahara. Wandelaars die voor de eerste keer deelnemen, zullen zich verbazen over de schoonheid, de rust en stilte, passend in deze tijd van het jaar.

Onze routebouwers moesten constateren: de tocht is perfect en kan bijna niet beter of mooier. Toch hebben ze een kleine verfraaiing weten aan te brengen. Bij Stevensbergen, vlakbij het scoutinggebouw, ligt een erg mooi stukje natuur, eigendom van Natuurmonumenten. Na overleg met hen hebben onze routebouwers toestemming gekregen om door dit fraaie stukje te lopen. We genieten er van kleinschalig coulissenlandschap met mooie doorkijkjes en houtwallen.

En we lopen de route dit jaar andersom. Dat betekent dat we vanaf de Zwarte Bergen in oostelijke richting vertrekken. Het geeft direct een geheel andere kijk op de route!

Op Nederlands grondgebied lopen we tussen Luyksgestel en het kanaal Bocholt-Herentals voornamelijk door bosgebieden, afgewisseld met stukjes landerijen. We komen opnieuw over de kronkelpaadjes door de verhoogde aarden wal langs het kanaal. Deze zijn en blijven leuk om te bewandelen.

De oude grenspaal, en zeker de bijzondere hangbrug voor voetgangers en fietsers, zijn herkenningspunten die ook dit jaar weer in de route opgenomen zijn.

Zodra we op de Blekerheide komen, bevinden we ons op Belgische bodem. We kunnen hier volop genieten van schitterende stukken natuur. Vooral de Sahara, met zijn zandverstuivingen, de vogelkijkplaats, de meertjes en bossen laten ons even stilvallen. Wat ongelooflijk mooi!

De Sahara: In het midden van een groot naaldbos stuit je ineens op een woestijnachtig landschap. Wondermooi tussen de geurende naaldbossen. Het helderblauwe meer, en de talloze watervogels en de exotische verwilderde zwarte zwanen. Het is een van de allermooiste plekjes van Vlaanderen. En hoe raar het ook klinkt, maar het beschermd natuurgebied is ontstaan door ... natuurvervuiling. Door de uitwasemingen van de vroegere zinkfabriek verdween de groene beplanting als sneeuw voor de zon. Het resultaat: een dor landschap, bedekt door wit zand. Om uitdijning van de zandvlaktes te voorkomen werd heel lang geleden een nieuw bos aangeplant. Met dit unieke natuurgebied als opvallend mooi resultaat.

En wat extra leuk is: We kunnen de Sahara dit jaar ook van boven bewonderen. In april van dit jaar is een uitkijktoren geopend.

Deze toren is maar liefst 30 m hoog. Vanaf 3 platforms kun je de omgeving bewonderen.

Het is een bijzondere toren. De vormgevers hebben zich laten inspireren door de omgeving, het glooiende lijnenspel van de zandduinen in de Sahara. Dit lijnenspel heeft geleid tot een opmerkelijke materiaalkeuze voor de gevel: touw. Ruim 3,5 kilometer in totaal. Touw heeft een natuurlijke kleur en uitstraling, maar is tegelijk soepel en relatief zwaar, waardoor het gaat doorhangen. Door het afwisselend strak en los om de toren te wikkelen ontstaan de kenmerkende lijnen van de Sahara. Bij het beklimmen van de trap kijk je tussen de touwen door naar het landschap.

Vooraf even doen!

Nog even wat praktische informatie: De tocht kan gelopen worden in blokjes van 8 kilometer en veelvoud daarvan. Je kunt dus kiezen voor 8, 16, 24 of 32 kilometer. Met de pendelbus is er de mogelijkheid om terug te gaan naar het startpunt. Iedereen kan hierdoor de tocht naar eigen wens invullen: starten in België, starten in Nederland, een "enkeltje" met de bus of een "retourtje" met de benenwagen. Het "pijlen" gebeurt op de bekende wijze: OLAT heeft de route richting België aangegeven met de vertrouwde gele bordjes, terwijl in de tegenovergestelde richting de rode pijlen hangen van Milieu 2000.

De route van 8 kilometer is een rondwandeling van 8 km. Hiervoor dus geen busvervoer: je loopt de route geheel op eigen gelegenheid tot je weer bij het startpunt bent. Deze route is niet grensoverschrijdend, maar blijft geheel op Nederlands grondgebied.

De grote pauze is, evenals vorig jaar, in het fraai in de bossen gelegen scoutinggebouw. Hier worden we, zoals altijd, meer

dan gastvrij ontvangen door onze zuiderburen met een prima kop soep, met goed belegde broodjes en met heerlijke vlaaien! Als dat niet genieten is....!

Graag maken we van de gelegenheid gebruik om nu, tegen het einde van het jaar, een woord van dank te richten aan onze routebouwers: Ad Verbakel, Theo van Boxmeer en Johan van de Sande. Ad, Theo en Johan hebben ons door hun inspanningen het afgelopen jaar laten genieten van heel veel moois. Ook nu, samen met de mensen van Milieu 2000, zijn zij er opnieuw in geslaagd om ons deze prachtige tocht aan te bieden! Geniet ervan!

Fijne feestdagen gewenst en een gelukkig en vooral gezond 2016 met veel mooie wandelmomenten!

Myriam van den Berg

PRIKBORD: MEDEWERKERS GEZOCHT

WERK JE GRAAG MET EEN COMPUTER? DAN IS DIT WELLICHT IETS VOOR JOU!

Automatisering is ook binnen OLAT niet meer weg te denken, we moeten met de tijd mee om de aansluiting niet te verliezen. Ook onze leden verwachten dat we digitale informatie kunnen verstrekken.

Daarom zoek ik iemand voor een hele leuke job, een **webmaster** en **archivaris**.

Je gaat de website van OLAT bijhouden met een programma, WYSIWYG-Webbuilder. Het programma, op je eigen pc of laptop geïnstalleerd, wordt door OLAT ter beschikking gesteld en is gemakkelijk in gebruik. De website is helemaal opnieuw opgebouwd, "from scratch" zoals dat genoemd wordt. Nu is het gemakkelijker om aanpassingen te doen aan de website en informatie te publiceren. Het wordt wat meer werk als er een nieuwe pagina gemaakt moet worden en daarin kun jij je creativiteit kwijt om de pagina op te bouwen.

Als archivaris zet je bestanden met een gecodeerde naam in het documentarchief en fotoarchief.

Hulp en ondersteuning is aanwezig, je staat er niet alleen voor om problemen op te lossen.

Wat ik zoek is iemand die het leuk vindt met een pc te werken en iets nieuws te leren.

Wil je meer weten neem dan contact met mij op, o.ahlers@olat.nl of 040 2419514.

-Otto Ahlers-

EEN GPS-WANDELAAR LOOPT NIET GRAAG VERLOREN IN DE NATUUR

WIL JE IETS EXTRA'S DOEN DAN BEN JE VAN HARTE WELKOM

Sinds dit jaar is OLAT begonnen met een nieuwe service, het uitgeven van de wandeling van de Winterserie in GPS-format.

Ik zoek een **coördinator die de GPS-tracks gaat beheeren en ter beschikking wil stellen aan de wandelaar van de Winterserie**. Hiervoor ga je o.a. bij het startbureau, samen met de anderen die daar aanwezig zijn, met je laptop de GPS-track aan de wandelaar aanbieden die zich ingeschreven heeft voor een afstand. Een extra uitdaging zit in het overzetten van de track naar een aantal verschillende merken GPS-ontvangers en mobiele telefoons.

De routebouwer levert de track aan die dan nog bewerkt moet worden, b.v. mooi op de paden leggen en zorgen dat die uit niet meer dan 500 trackpunten bestaat zodat alle GPS-ontvangers er gebruik van kunnen maken. De track wordt ook gebruikt door de uitpijlers om de pijlen sneller aan te brengen.

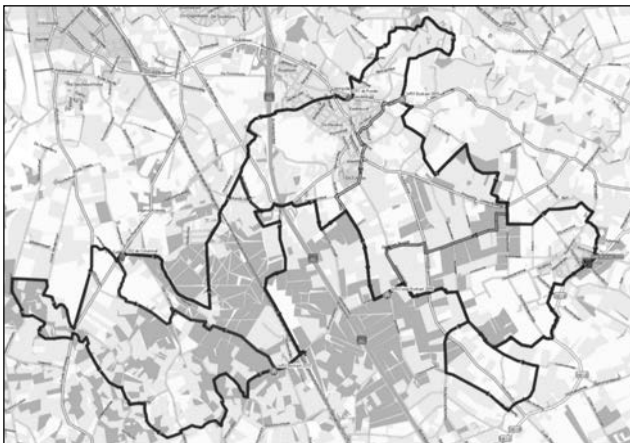
Een laptop met programmatuur wordt door OLAT ter beschikking gesteld en hou je in eigen beheer.

Ook hulp is aanwezig om je bij te staan als dat nodig mocht zijn. Wil je meer weten neem dan contact met mij op, o.ahlers@olat.nl of 040 2419514.

-Otto Ahlers-

Modder, modder, modder ...

Winterserietocht vanuit Boskant op 15 november

De weersverwachtingen zijn twijfelachtig voor vandaag. Maar bij twijfel moet je natuurlijk juist gaan wandelen. Dus in de auto gestapt en naar Boskant gereden om vandaar de tweede tocht van de Winterserie van OLAT weg te stappen.

De opening is eigenlijk meteen verrassend mooi. Binnen 2 minuten heeft parcoursbouwer Ad Verbakel ons de natuur in gepijld en daar blijven we geruime tijd in. Door draaihekjes die crossers moeten afschrikken en door een heerlijk in herfsttinten uitgedost bos.

Ik loop hier tezamen met Rinda Scheltens, gewaardeerd OLAT-lid en schrijver voor het OLAT-clubblad.

Langs akkers en door bosgebieden gaat het richting Kasteren waar de eerste rust is gesitueerd. Rinda stopt even, ik loop door.

Wat volgt is een open gedeelte met weidse uitzichten en de immer aanwezige Dommel. We steken deze eerst over per brug, maar de tweede keer per veerpont. En niet zomaar eentje, nee, deze mag je zelf bedienen met een touw. Het St. Janspontje gaat vrij zwaar en ik ben blij dat ik niet als enige aan het touw hoeft te sjoeren.

Eenmaal aan de overkant gaat het snel naar Liempde.

Het kerkenpaadje is leuk, maar de plas die de weg over 3 meter lengte in de volle breedte verspert vind ik minder. Springen is geen optie, dus rustig wandelen is het devies. Daarna wacht de eerste caférust. Die laat ik echter rustig wachten, want ook 10 km vind ik wat snel om al op de lauweren te rusten.

De route gaat nu langs de klompenmaker van Liempde richting A2 waar ik met een tunnel onderdoor mag. Ik kom uit in Vrilkhoven.

Hier draai ik een pad in langs een fraaie herbouwde boerderij en daarna worden we een pad opgestuurd waar een touw voor gespannen is. Ik twijfel even, alternatieven lijken er niet echt te zijn, dus ik stap over het touw en hoop dat ik geen slecht gehumeerde waakse Dobermann achter me aan krijg. Veilig eindig ik aan de andere zijde van het pad op de verharde weg.

richting landgoed de Velders. Nog even het spoor onderdoor en dan zie ik het kasteeltje en de mooie open gazons tussen de bospartijen. Ik meen dat ik met De Keistampers hier een keer gelopen heb. Ook nu kom ik op het kruispunt waar negen lanen bijeenkomen en gaat het verder de bossen in. Na een barrage voor voetgangers mag ik scherp rechts over een pad dat werkelijk zéér zompig is. Ik zak geregeld weg en zowel mijn schoenen als mijn broek worden bijzonder smerig.

Opnieuw doemt een caférust op, ditmaal op 16 km. Er zitten 3 wandelaars buiten en ik concludeer dat het nog gesloten is. Doorlopen dus. Geen punt, op 20 km is er een koffierust van OLAT, dus ik stiefel lekker verder. De splitsing van de 30 en 40 km lopers dient zich aan en ik gedraag me verstandig en ga voor de 30 km route. Het is een prachtig stuk langs een beek, volgens mij de Heerenbeek.

Kort daarna gaat het over een brede weg

Ik kom uit op een zandweg met fietspad die uiteindelijk weer op een verharde

weg uitkomt. Als ik de verharde weg naar links volg, zie ik een boerderij waar de vrouw des huizes haar 50e verjaardag viert. Maar vlak daarvoor mag ik het bos weer in en kom bij een kasteeltje met bijbehorende boerderij uit. Midden in het bos, met fraaie waterpartij. Het gaat verder over een langgerekt fietspad. Saai? Niets daarvan, het is prachtig. En, nog mooier, aan het einde staat een OLAT-rustpost op mij te wachten. Hier stop ik even voor een heerlijke kop hete koffie.

Terwijl ik zit komen nog een wandelaar van de 30 km route alsmede de voorlopers van de 40 km aan. Ik kwam als eerste en vertrek ook weer als eerste, maar dat had ik beter niet kunnen doen, zou later blijken.

De tocht gaat naar het spoor waar ik via

een tunneltje onderdoor ga. Een kilometer lang het spoor loop ik en helaas, het begint te regenen. Maar vervelender is dat ik door het in veiligheid brengen van mijn telefoon een pijl mis. Helaas, dikke bult eigen schuld. Een kleine 500 meter verkeerd gelopen. Dus al met al een kilometer extra. Wat ik thuis gekomen, bij het bekijken van de gelopen route, pas bemerk is dat ik op het punt dat ik terugliep, gewoon linksaf had kunnen slaan om de route weer op te pakken....

De route begint haar einde te naderen. Eerst een stukje asfalt om een brug over de A2 te nemen. Een boerderij passeer ik waar lama's of alpaca's in een ruime wei staan.

Als ik op ruim 4 km van de finish ben doemt de soep van OLAT op. Het is er erg druk. De soep van Willem móet dus wel goed zijn. Het is 'hoor de wind waait soep'. Daar heb ik trek in. Net

nodig om de laatste 3 kwartier naar de finish te lopen.

Het was een tocht door een landschap waar wel vaker gelopen is. En toch is de parcoursbouwer er weer in geslaagd om met verrassende stukken te komen. Bos, akkers en asfalt. Kruisingen onder de grond, boven de grond, over water, met waterwegen, snelwegen en spoorwegen. Het leek wel te land, ter zee en in de lucht, waar ook een grote glibberige blij-dat-ik-glij component in zat door de vele modder onderweg. Kortom, je bent bij OLAT een dagje lid van de grootste wandelfamilie van Nederland.

-Ruud Horst-

PRIKBORD: MEDEWERKERS GEZOCHT

ALS JE LIEVER NIET IN DE VRIJE NATUUR KOMT, HOEF JE NIET VERDER TE LEZEN

Onderhoud aan wandelpaden is nodig, ook voor het Graaf van Hornepad. Hiervoor zoek ik **markeerders** die enkele keren per jaar op pad willen gaan om de markeringen bij te werken, te vernieuwen en eventuele omleidingen te maken als dat nodig is. Het pad, met een lengte van 92 km, is in de omgeving van Weert en wordt nu door een klein team, Theo en Marcel, onderhouden; vandaar de uitbreiding die gezocht wordt. Markeren is een vak apart. Natuurlijk krijg je voldoende informatie en ondersteuning hoe en waar te markeren. Komend jaar wordt voor het Graaf van

Hornepad een nieuwe gids uitgebracht, ook dat is een stukje werk waar de markeerder inbreng in heeft.

Theo Beelen is de coördinator en wil je graag meer informatie geven: theo.beelen@kpnmail.nl

Wat krijg je er voor:

- uitgebreide uitleg en alle middelen om aan de gang te gaan
- hulp bij probleemoplossing
- een enorme waardering van alle leden en wandelaars
- een enorme waardering voor jezelf
- een jaarlijks terugkerende uitnodiging voor de vrijwilligersdag waar het altijd genieten is

De Witte Bergen tocht

Op dinsdag 10 november 2015 organiseerde de Wandelen-op-Dinsdag-groep van OLAT de Witte Bergen tocht. De start was vanuit Brasserie 't Turfke te Heusden (gemeente Asten). Omdat de parkoersarchitect van deze tocht ziek was, hadden anderen de tocht al eens voorgelopen om zo goed mogelijk beslagen ten ijs te komen. We startten niet om klokslag 10 uur omdat eerst nog geïnventariseerd moest worden wie bij de grote rust groentesoep, tomatensoep of erwtensoep wilde. De meesten kozen erwtensoep, waaronder ondergetekende. Even na 10 uur begaven we ons op pad.

De Witte Bergen hebben hun naam te danken aan het feit dat het gebied oorspronkelijk een zandverstuiving was. Het gebied is gelegen aan de rand van de oorspronkelijke Peel en is ontstaan aan het eind van de IJstijd. Voor 1920 was dit nog een open en vlak gebied. Rond 1925 werden hier productiebossen geplant. Alles in het kader van de werkverschaffing in de jaren na de Eerste Wereldoorlog. Het water, de huidige visvijver, is ontstaan in de 60er jaren. Het zand is afgegraven voor de aanleg van de N279.

De natuur heeft zich na dit ingrijpen door de gemeenschap zeer snel hersteld en haar oude vormen herwonnen. Een vrij veel voorkomende plant is hier de breedbladige wespenorchis. De dennenbossen zijn hét domein van de typische bosvogels als de kuifmees en het goudhaantje.

Al snel na de start verlieten we de Gezandebaan, de straat waaraan de startlocatie lag. We liepen naar het meer Witte Bergen en volgden de oevers. Op een gegeven moment verlieten we de oever en net na een kruising bleef de wandelgroep staan. Want er werd getwijfeld aan de route. We liepen even terug en volgden een zandweg tot aan de bosrand.

We kwamen weer terug op de Gezandebaan en volgden deze ongeveer 1½ km in de richting van Someren-Eind. Even voor de meanderende Aa sloegen we af. Nu dwaalden we een tijdlang door het waterbergingsgebied Starkriet. Uiteindelijk kwamen we uit op de

Broekstraat. Het bosgebied rondom de Witte Bergen werd weer betreden en op 11½ km was de grote rust. Deze was dezelfde als de startlocatie. We lieten ons de erwtensoep en de latte macchiato goed smaken.

Na de rust liepen we over het terrein van de golfclub en landgoed Het Woold. Nabij de Eeuwse Loop werd het Gedenkbos betreden. Hoewel het bos nog in ontwikkeling is, zagen we al verschillende bomen met naamsvermelding staan. Daarna kwamen we nog langs boerderij Sengersbroek. Op de

vrijdag is hun charcuterie-winkeltje met bio-varkenslekkernijen geopend (en daarbuiten open op afspraak). Naast deze boerderij ligt nog een andere biologische boerderij met de naam Sumiran.

Sumiran schrijft op hun website o.a.: De naam Sumiran komt uit het Sanskriet en betekent, vrij vertaald, dat je je bewust bent van alles wat ons van nature gegeven is. Planten, dieren, mensen, bomen, vruchten, in combinatie met zonlicht, lucht, vuur, water en aarde, we hebben het gewoonweg gekregen.

Wat begon uit idealisme is intussen

uitgegroeid tot een dynamische, kleinschalige en bovenal ambachtelijke biologische boerderij. Het uitgangspunt is om zoveel als mogelijk gebruik te maken van de natuurlijke en/of diervriendelijke methodes van de biologische landbouw en de natuur om ons heen.

Naast deze biologische boerderijwinkel, beheren ze een biologische vleesverwerking, bieden ze opvang aan jongeren die de maatschappij (nog) niet zelfstandig aankunnen en verzorgen ze de biologische varkens, koeien, kippen en het kleinvee zoals de pony's, geitjes, cavia's en konijnen op deze boerderij.

Met Staatsbosbeheer heeft de organisatie een pachtovereenkomst, die het mogelijk maakt om op deze gronden biologische gewassen te telen. Van de door henzelf geteelde biologische rogge en tarwe wordt binnenkort, in het authentieke bakhuis, brood gebakken dat dan in de boerderijwinkel ver-

krijgbaar zal zijn.

Rondom de boerderij schept de organisatie een nostalgische sfeer, waarin het welzijn van mens, dier en natuur centraal staat.

Door het waterbergingsgebied Starkriet en opnieuw de Witte Bergen werd de finish bereikt. Het was weer een mooie tocht geworden. Wel bleef het de hele dag grijs, maar droog. We danken de organisatie hartelijk voor deze tocht. Met een medewandelaar kon ik mee naar station Helmond.

-Henri Floor-

De oversteek van het Reuzengebergte (1)

We hebben een zesdaagse huttentocht gepland door het Reuzengebergte. De route loopt voor een deel over de kam van het gebergte over de grens tussen Polen en Tsjechië en onze koffer wordt ons na drie dagen in de hut nagebracht, zodat we onze dagrugzak kunnen 'verversen'. We lopen individueel. We zijn door de reisorganisatie van goed kaartmateriaal voorzien met daarbij een voorgestelde route die we desgewenst kunnen wijzigen.

Het Reuzengebergte strekt zich uit in het noordoosten van Tsjechië langs de grens met Polen en heeft een lengte van pakweg 40 km.

Onze startplaats is Spindleruv Mlyn dat vroeger Spindlermühle heette. Het is een plaatsje in Sudetenland, het vroeger Duitssprekende deel van Tsjechië, dat door Hitler geannexeerd werd in 1938 en na de oorlog weer terug bij Tsjechië kwam. Op hun beurt schopten na de oorlog de Tsjechen de oorspronkelijke Duitse bevolking weer de deur uit.

De aanloop

12 augustus 2015

Het is loeiheet, een uur voordat we Spindleruv Mlyn bereiken springt de thermometer in de auto op 38 graden. Gelukkig komt er een flinke bui. Als we in Spindleruv zijn, is het (nog maar) 34 graden. Dat belooft wat voor morgen, als we moeten beginnen met een klim van 700 m.

We gaan op ons gemak de aanlooproute verkennen, want die loopt dwars door het plaatsje.

De rode route moeten we hebben, maar we zien alleen wit-rood-wit. Bij een infobord vraagt een naar schatting 16-jarige jongen in perfect Duits waar we heen willen. Als we Horni Misecky noemen, het dichtstbijzijnde dorpje op de route, kijkt hij ons als zeventigers eens schattend aan en wijst de weg omhoog. Het is – eh – nogal steil en zwaar, zegt hij. We bedanken hem en zeggen wijselijk maar niet dat we daarna nog zo'n zelfde stuk omhoog willen. De wit-rood-witte markering krijgt even later nog een groene bies. Héél mooi. Maar is de mooiste markering ook de

juiste? Hierover zijn de deskundigen Truus en Kees het niet eens. Als even later een bord naar Horni Misecky dezelfde kant op wijst als de markering, geloven we het wel en gaan terug naar het hotel. Later blijkt dat alle 'gekleurde' routes links en rechts van een dikke witte streep voorzien zijn om ze beter op te laten vallen.

Weersverwachting voor de komende tijd: de eerste dagen 28 graden en lichte regen, daarna 25 graden en zwaar weer. Enfin, we hopen maar dat de Duitse scheldnaam voor meteorologen – meteolüger – ook nu van toepassing zal zijn.

Eerste wandeldag

donderdag 13 augustus 2015

Eergisteren hebben we onderweg kip gegeten. Gisteren stond er voor ons eveneens kip op het dagmenu en als lunchpakket krijgen we twee sneden zuurdesembrood met een dikke koude plak kippenvlees ertussen. Vermoedelijk om onderweg beter met elkaar te kunnen kakelen.

Vanwege de warmte willen we vroeg vertrekken, maar het ontbijt is pas vanaf 8 uur. Dat zal deze week overal zo blijken te zijn. Om 8.45 uur verlaten we ons hotel. We steken via een mooie voetgangersbrug de Labe (Elbe) over, die hier trapsgewijs met watervalletjes en stroomversnellingen romantisch het plaatsje doorstroomt en beginnen aan de klim van 700 naar 1400 m.

Het alternatief om de lift te nemen om zo 500 hoogtemeters te overbruggen en daarna via een andere route de weg te vinden naar onze eerste bergghut wordt met de grootst mogelijke meerderheid van stemmen (2 tegen 0) verworpen en we lopen via asfaltwegen het dorp uit.

Na een poosje komen we op een brede grindweg die zich door de bossen een weg naar boven slingert. Onderweg een murmelend beekje met een miniem watervalletje. Verder alleen maar bos en een enkele wandelaar. Het wordt warm, erg warm, de grindweg is te

(Vervolg op pagina 20)

LPS: INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2016 (VERSIE 22 NOV. 2015)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
3-jan	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
22-jan	Den Bosch	De Bossche 100	100-110 km	22.00	500	
24-jan	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
7-feb	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
14-feb	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30	bof2/p.a.	schema
19-feb	Winterswijk	LWOG	80 km/110 km	23.00 /17.30	360-500	
27-feb	Vandaag is het algemene ledenvergadering van OLAT. Tijdens deze vergadering worden de clubkampioenen en een aantal deelnemers gehuldigd. Om oneerlijke concurrentie tegen te gaan wordt er vandaag geen wandeling in het programma opgenomen.					
5-mrt	Oldemarkt	Friese Lange Afstands Lopers	60 km	08.00	250	
6-mrt	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
11-mrt	Klarenbeek	WS '78	60-80 km	22.00	250-360	
11-mrt	Ooltgensplaat	Stg Boog / Waterpoortloop	80 km/110 km	22.00	360-500	
19-mrt	Noordwolde	FLAL	60 km	07.30	250	
20-mrt	Oisterwijk	OLAT winterserie	50-60 km	07.00	200-250	Extra 100 punten
26-mrt	Sittard	KMS	80 km	05.00-07.00	360	schema 13 uur
9-apr	Castricum	SV De LAT	60 km	07.00-08.00	250	
16-apr	Loon op Zand	HvB	15 uur>90/95km	21.00	500	schema
16-apr	Loon op Zand	HvB, Kennedymars	80 km	21.00	360	schema 13 uur
22-apr	Ridderkerk	RWV, Kennedymars	80 km	23.00	360	
23-apr	Haarlem	Groepswandeling KM	80 km	16.00	360	
26-apr	Emmeloord	STEP, Kennedymars	80 km	22.00	360	
30-apr	Bocholtz	NOAD, Mergelland Route	135 km	11.00	610	
4-mei	Odoorn	St. DW4D - KM	80 km	22.00	360	
6-mei	Hilversum	LAT, Kennedymars	80 km	22.00	360	
6-mei	Hoornaar	De Hollandse Waterlinie	80 km	22.00	360	
6-mei	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	22.00	360	
7-mei	Walterswald	Klavertje 3	60 km	07.00	250	
14-mei	Schiedam	RWV, Wandelweekend	24 uur (>105km)	12.00	700	schema
			100 EM	12.00	700	schema
			100 km	18.00	500	schema
			50 EM	20.00	360	schema 13 uur
			50 km	12.00	200	schema
21-mei	Cuijk	Reca Feest	80 km	05.00	360	
27-mei	Zwolle	CareClowns KM	80 km	22.00	360	
3-jun	Steenwijk	TIGO KM	60-80 km	22.00	250-360	
11-jun	Hengelo	Kennedymars	80 km	05.00	360	
11-jun	Rotterdam-Ommoord	RWV	60 km	07.15	250	
11-jun	Velp	Larenstein, Posbank	110-80-65 km	14.30/21.00	500-360-275	
17-jun	Rijsbergen	Stichting Kennedymars	80 km	22.00	360	
18-jun	Amsterdam	SV De LAT	150 km	10.30 en 08.30	675	

LPS: INDELING CLUBKAMPIOENSCHAP 2016 (VERSIE 22 NOV. 2015)

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
19-jun	Den Oever	SV De LAT	70 km	01.00	300	
18-jun	Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	22.30	300	
18-jun	Amerongen	Cunera Wandeltocht	60 km	07.00-08.00	250	
18-jun	Rilland	Scheldetocht, Kennedymars	80 km	05.00	360	
25-jun	Veere	Veerse Meer tochten	60 km	08.00	250	
2-jul	Someren	JOEK, Kennedymars	80 km	22.00	360	schema 13 uur
29-jul	Santpoort	Nacht van Santpoort	110-100-60 km	20.00	500-250	
5-aug	Sint-Oedenrode	De Nacht van OLAT	110-80 km	20.00/23.00	500-360	Extra 250 punten
19-aug	Middelharnis	Stg Omloop Goeree	110-80 km	19.00/23.00	500-360	
20-aug	Melderslo	Kennedymars Melderslo	80 km	22.10	360	
20-aug	Leerdam	Jong Ambon, Palmentocht	60 km	05.30-07.00	250	
3-sep	Amsterdam-Tilb	HvB	125-80 km	15.00/22.00	560-360	
3-sep	Vijfhuizen	Kennedymars 5H	80 km	22.00	360	
9-sep	Zeewolde	Z tot Z tocht	110-75 km	19.00/23.00	500-330	
10-sep	Waalwijk	De 80 vd Langstraat	80 km	20.00	360	schema 13 uur
16-sep	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	20.00	360	
17-sep	Nijmegen-Rotterdam	RWV	160 km	11.00	700	
23-sep	Leerdam	Glasstad Kennedymars	80 km	21.00	360	
2-okt	Tilburg	HvB - RWV	De 6 uur v Tilb	11.00	schema	
	Tilburg, prestatie/wedstrijd		50 km	11.00	schema	
2-okt	Ned kampioenschap snelwandelen		20 km	13.00	schema	
	50 km heren en 10 km dames		10-5-3-1 km	14.00	schema	
8-okt	Berg en Dal	SV De LAT, Herfstdagtocht	60 km	07.30	250	100
5-nov	Amerongen	Maarten Luther wandeltocht	60 km	07.00	250	
6-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
20-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
4-dec	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
18-dec	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	11.30		schema

Beste lange-afstand-wandelaar,

In dit OLATNieuws vindt u weer een interessant wandelprogramma voor 2016. Voor het samenstellen van het programma van de clubkampioenschappen heb ik gebruik gemaakt van de kalender van de Sectie Lange Afstand en van het Landelijk Wandelprogramma. Ook heb ik op de site gekeken van de wandelvereniging om te checken of de gegevens kloppen. Dat is trouwens een hele klus en daarbij valt me op dat de gegevens soms niet hetzelfde zijn!! Wandelverenigingen hebben b.v. de gegevens nog niet aangepast voor 2016. Ook zie ik verschillen tussen de verschillende kalenders.

Gouden tip: controleer steeds voordat je naar een tocht gaat of de gegevens nog kloppen. Een tocht kan op het laatste moment gecancelled zijn! Zie je foutjes in deze kalender, heb je opmerkingen of aanvullingen meld het dan a.u.b. bij mij. Ik kan de kalender dan nog aanpassen. f.marchand@olat.nl of clubkampioenschap@olat.nl

Voor wijzigingen kun je ook kijken op de website van OLAT – daar staat de actuele stand.

In het januarinummer komt de eindstand van de clubkampioenschappen te staan.

Veel wandelplezier gewenst in 2016 en natuurlijk "alles weer voor de punten".

-Frank Marchand-

Zondag 8 november

Centennial 2015, Deventer, 50 km

Vandaag was het weer eens tijd voor wat anders en wat ga je dan doen: snelwandelen tijdens een ultra hardloop wedstrijd. Voordeel was dat deze wedstrijd in Deventer werd gehouden, dat was geloof ik ook het enige voordeel. Maar hoe zat het in elkaar. Tijdens deze wedstrijd kon er gekozen worden tussen 2 afstanden, 50 km en 100 km (in max. 11 uur). Ik had al besloten te gaan voor de 50 km, want deze wedstrijd werd gehouden op een atletiekbaan; deze zijn 400 m en dat levert dan op dat je 125 rondjes mag doen...

Zou het echt niet eens tijd zijn voor een andere hobby? Nee joh, het was weer een prachtige beleving op zich, al dacht ik daar gedurende sommige momenten wel even anders over. Ik train altijd op maandag met een hardlooptroep mee op deze baan. Ik ging ervan uit dat mijn gps op 1 km een kleine afwijking van zo'n 25 m naar beneden had en dat ik me goed zou kunnen baseren op deze gegevens. Ook was er een scherm, waarop je zou kunnen zien hoeveel rondjes je al had gelopen. Goed geregeld. Eigenlijk zou ook Herwin vandaag meedoen, maar hij voelde zich de hele week al niet 100%, dus had hij zich afgemeld. Wel zou hij nog komen kijken naar onze verrichtingen.

Om 08.00 uur is de start, het is mistig, maar qua temperatuur valt het mee, korte broek en korte mouwen.

Ik heb ondertussen al met diverse atleten gesproken en uitgelegd wat mijn idee is. Gelukkig zijn deze mensen ook van het kaliber "gas op die lollie" en vinden ze dit soort uitdagingen prachtig, hoe je deze ook uitvoert. Ik voel mij dan ook geen vreemde eend in het gezelschap om het zo maar te stellen.

Bij de start ga ik dit keer maar achteraan staan. (Ik noem dit de JB techniek, een wandelmaat doet dit ook om zo niet direct opgejaagd te worden.) Het startschot klinkt, muziek komt over de speakers, we zijn op pad. Er is al direct een goed verschil te zien door o.a. de toplopers op de 50 km die zich richten op een tijd onder de 3,5 uur en andere lopers die behoudend lopen omdat ze 100 km willen afleggen. Ik wandel vrolijk in het veld en ben door de verschillende doelstellingen van de deelnemers niet de hekkensluiter. Door de mist heb ik het wel wat frisjes, dus ga ik toch iets

vlotter lopen dan ik aanvankelijk wilde, niet op 80% maar rond de 90%. Het loopt goed, het is wel wennen om ingehaald te worden door de snelle hardlopers, maar ook omdat er geen gele bordjes zijn te bekennen langs de kant. Ik hoef niet echt technisch te wandelen, maar probeer dit wel zo lang mogelijk vol te houden.

Gestaag gaan de rondes onder de schoenen door, 10 km onder het uur volgens de gps en dan op het uur komt er een keerpunt op de baan, we gaan nu met de klok mee lopen, leuke ervaring. Door de kou moet ik wel vaak de bosjes langs de baan opzoeken; het koude drinken wil niet goed weg en pleegt een aanslag op de blaas. Want de verzorging is hier wel goed geregeld met drinken en eten, maar het is mij gewoon te koud. Naast verzorging van de organisatie heb ik zelf ook nog gelleltjes, voeding en drinken meegenomen; wat in Tilburg gebeurde, zal mij hier niet gebeuren, heb ik mijzelf beloofd.

Zo gaan de eerste 2 uur gestaag door.

Dan in het derde uur krijg ik wat last van mijn linker knie, steken schieten erin. Dit duurt circa een half uur en dan is het weer voorbij. Ook kom ik nu aan de rand van wat ik mijn comfortzone noem. Boven de 30 km zal het weer afzien worden, maar daarom wilde ik ook zo graag hier meedoen. Ondertussen is Herwin ook gearriveerd en het eerste wat hij me meldt, is dat ik weer gruwelijk achterover loop. Dit kan ook wel kloppen, want sinds kilometer 31, volgens mijn gps, doet mijn rug moeilijk en probeer ik deze te ontlasten. Zo hobbeld ik uur 3 door en ga richting het 4e uur en de marathonafstand. Ook mijn collega Saskia en haar vriend zijn ondertussen komen kijken, beiden zijn ze fanatieke hardlopers, dus dit past wel een beetje in hun straatje, met uitzondering van de afstand. Ik denk ondertussen nog zo'n ronde of 13 te moeten en dan stort ineens mijn droom in duigen, Saskia meldt dat ik nog 19 rondes moet.....

Het scherm van de tijdwaarneming was

Toch een beetje onwennig om me heen kijken

Ik wandel ergens achter in de mist, gok ik

Erick, hier naast mij, wordt winnaar op de 50 km. Hij is 2 uur sneller dan ik.

al een poos niet zichtbaar, maar een afwijking van bijna 3 km is toch wel even slikken. Ik bereken dat een tijd van onder de 5 uur niet haalbaar is en ga wat rustiger wandelen. Ik ga nu ook even naar het toilet; dat wilde ik uitstellen, maar is niet meer nodig.

Gelukkig is ondertussen wel de mist verdwenen en is er wat afleiding omdat op het veld naast de baan net een rugbywedstrijd begint. Ook geniet ik nog steeds van de muziek: veel leuke nummers gehoord van Boudewijn de Groot, KISS, John Denver, Pitbull en vele anderen. Als ik eindelijk de melding krijg dat ik nog 5 rondes te gaan heb, knalt ineens Herman Brood uit de speaker met

Never be Clever, een nummer mij op het lijf geschreven, afgezien van de tekst: zakken vol met speed e.d. is dan weer niet aan mij besteed.

Ik kan nog een beetje versnellen en de laatste kilometer begin ik echt het tempo op te voeren om zo te eindigen met een 400 m rondje onder de 2 minuten (is harder dan 12 km per uur). Mijn eindtijd wordt 5.23.15 uur, ach ook redelijk, helemaal als je op de teller zelf 53 km kan noteren.

Als ik sta te douchen wordt ineens gevraagd hoe lang het nog duurt, i.v.m. de prijsuitreiking, Ik snap het niet helemaal, maar er is nog een extra verrassing. Aangezien bij de ultra-afstanden

hier de masters beginnen vanaf 40 jaar val ik onder de senioren en wat wil het geval: ik ben de enige senior heren en hiermee word ik ook de winnaar in deze klasse, wat een grap!

Een mooie bos bloemen en beker gaan dan ook extra mee naar huis, evenals een voldaan gevoel.

Dit was het laatste jaar dat dit evenement door deze organisatie op deze wijze werd gepresenteerd. Volgend jaar willen ze een 100 mijl wedstrijd doen; dat klinkt de wandelaars vast niet onbekend in de oren zo'n evenement.

-Rick Liesting-

Zondag 15 november, winterseriewedstrijd 2, RWV, 10 km

Vandaag was de tweede wedstrijd uit zes van de winterserie. Afgelopen week toch wat rustiger aan gedaan met mijn trainingen omdat de 50 km van de baanwedstrijd nog goed aanwezig was in de benen. Tevens was het stormachtig vandaag, waardoor ik mijn kansen op een redelijke tijd laag inschatte. Besloot daarom ook om rustig van start te gaan en eens te proberen een constante race te lopen.

Bij de start was helaas mijn klokje nog niet helemaal gereed, dus wandelen zonder hulpmiddelen die je de tussentijden vertellen, ook wel eens wat anders. Vanaf de start achter Malte Strunk gaan wandelen, Rob en Remco liet ik al snel gaan. In ronde 4 begon Malte wat te verslappen naar mijn idee en was het gat richting Remco nog niet erg groot, dus proberen om met Malte op sleeptouw bij Remco te komen. Op het moment dat we vlakbij Remco zijn, krijg ik mijn eerste waarschuwing voor gebogen knie. Amper 70 m, net na een bocht, van een tweede scheidsrechter ook een waarschuwing voor gebogen knie. Ze waren ook terecht, want ik voelde de spieren achter in de knie en had ook moeite met strekken vandaag. Remco dus toch maar laten gaan en mijn eigen wedstrijd verder vervolgen.

Malte had ondertussen ook afgehaakt, hier stond ik van te kijken, omdat hij normaal ook wel rond de 50 minuten kan lopen. Toch liep ik ondanks de stijve knieën best lekker en ik kreeg ook vanaf de kant enkele complimenten dat mijn houding en opbouw van de wedstrijd vandaag beter waren dan ze normaal van mij gewend zijn, ook een leuke opsteker.

Uiteindelijk finish ik in een tijd van 50 minuten en 48 seconden. Ik ben hier absoluut tevreden mee, voor mij een teken dat mijn basissnelheid goed is en ik ook met slechte weersomstandigheden toch een redelijke tijd kan neerzetten. Bijzonder vandaag was ook de prestatie van Bauke te Nijenhuis, hij verbeterde het Nederlands record in de

klasse mannen 80 jaar en ouder in een tijd van 1.11.59. Ik blijf dit toch zeer knap vinden wat de heren en dames op hogere leeftijden allemaal nog presteren. Hopelijk is dit voor mij tegen die tijd ook nog weggelegd.

-Rick Liesting-

Uitslag

Rob Tersteeg	RWV	0:48:55
Remco de Bruin	LAT	0:50:25
Rick Liesting	OLAT	0:50:48
Malte Strunk	Al.Aachen	0:51:48
Peter Van Hove	ACHL	0:55:27
Dirk Bogaert	ACME	0:56:41
Anne van Andel	DAK	0:58:08
Bas van Andel	DAK	1:02:53

(Vervolg van pagina 15)

breed om schaduw te bieden. Als we toch ergens een schaduwplekje vinden, rusten we wat in de berm. Toch nog onverwacht komen we bij een kruising, waar de rode route zich splitst. Even opletten of we de goeie aftakking nemen. Ongetwijfeld naar boven.

We zijn aangekomen in Horni Misecky, een berghuttedorp met een paar liften. We strijken neer bij de eerste de beste hut. Koffie en fris. De Tsjechische espresso is hier minder sterk dan in Italië, maar biedt wel een slok meer. Erg lekker.

We zijn bezweet, ons onderhemd is drijfnat. We trekken het uit en laten het drogen in de zon.

Kinder- en wandelwagens op ons pad

Maar we moeten verder. Een weiland met af en toe stukken grindpad dat in de winter als skipiste dient, vormt nu ons wandelpad. Er wordt flink getimmerd aan diverse hutten en andere bouwsels. Na een poosje verlaten we de piste en komen op een mooi, sterk stijgend bospad om even later uit te komen op een stille asfaltweg, waar ogenschijnlijk alleen bussen rijden. Maar even later dalen veel wandelaars ons tegemoet. Sommigen met kinderen en wandelwagens. Met de pendelbus naar boven en te voet terug tot in het eerste dorp blijkt een populair tripje te zijn. Enkele fietsers komen met een vaart van 60 - 70 km naar beneden. We houden – in tegenstelling tot in Nederland – stug rechts, want om zo'n fietser nou in een overzichtelijke binnenbocht tegen het lijf te lopen lijkt ons niet de meest aangename ontmoeting.

In de berm volop gentiaan. In de lucht steeds meer wolken. Er klinkt een

steeds sterker wordend gerommel. Aarzelend vallen de eerste druppels. We zijn op weg naar Vrbatova Bouda, een legendarische berghut uit het begin van de 20e eeuw op 1440 m hoogte. We zien een houten schuur, maar geen berghut. De druppels worden groter en het gerommel ontardt in donderslagen. Opeens - na een haarspeldbocht – de hut. We rennen de laatste 50 meter. Het onweer barst los, we zien het terras ontvolken en we vluchten naar binnen. We zijn niet de enigen. De gelagkamer is overvol, maar we vinden de laatste 2 zitplaatsen op een bank in een soort voorhal die volstroomt met mensen. Half nat of drijfnat.

Fruithapje

We zitten en staan op een kluitje. Iedereen wacht gelaten tot de bui over is. Naast mij krijgt een baby z'n fruithapje en tegenover mij een andere de borst.

Na ruim een uur gaan we naar buiten. Het druppelt nog wat na. Een kale stam hangt vol met wegwijzerbordjes, maar een Nederlands stel vraagt waar we nu zijn. Ik wijs het aan op de kaart. Ze blijken vlak bij hun gereserveerde hut geweest te zijn, maar zijn verkeerd gelopen en hun hut ligt nu op een uur gaans.

De lucht is helemaal schoongewassen en doet fris aan, maar de gevallen regen verdampt en we dalen door nevelsluiers langzaam de hoogvlakte af. We zijn nu in het grensgebied met Polen en we zien kleine bunkers zoals er ook nog in onze voormalige Peellinie staan. Een grimmige toets in een liefelijk glooiend landschap. Een restant uit de tijd dat de andere kant van de grens - wat nu Polen is - nog Duits gebied was. Langzamerhand maakt het gras plaats voor lage dennenstruikjes en bosbessen. De nevel verdwijnt langzaam en de zon breekt door. Het pad wordt steiler en steiler. Het afdalen gaat lang-

zaam. Gruis, stenen en steil, een gevaarlijke drie-eenheid. Ik pluk onderweg wat bosbessen, ze zijn lekker maar de oogst is wat schamel, er hangt weinig aan.

Halverwege de middag komen we bij de hut Dvoracky Bouda, ons overnachtingsadres. Het is een complex met een groot houten hotel, een oude berghut, een prachtig terras en heerlijk bier. Op onze kamer is geen handdoek of bedlaken te bekennen, maar op de gang staan dozen vol. Zó van de stomerij. Dat wordt dus self-supporting. Later ontdekt Truus dat de bedden kunnen kantelen en eronder een bak vol bedlinnen ligt. Het avondeten is niet in de hut, maar in het hotel en is prima, evenals de wijn. We rollen vroeg het bed in.

Tweede wandeldag

vrijdag 14 augustus 2015

Als we opstaan en de hut uitlopen blijkt alles gereorganiseerd te zijn. Het terras is verbouwd en in tweeën gedeeld (met een gedeeltelijk fietsverbod) en het restaurant is verplaatst naar een gedeelte van de oude berghut. Komt de ronde van Tsjechië hier soms langs? vragen we ons af. Na het ontbijt moet het lunchpakket nog klaargemaakt worden, maar iedereen is druk. Over 10 minuutjes, wordt er vanuit de keuken gemeld. Dat wordt een half uurtje.

Om kwart over negen vertrekken we via een grindpad naar beneden. Het weer is nu nog aangenaam fris. Het grindpad wordt na een tijdje een asfaltweggetje. We gaan onder skiliften door

en kruisen skipistes. Tenminste, het weggetje doet dat, wij blijven keurig op het asfalt. Na ruim een half uurtje komen we in Rusicky, een kruispunt van wandelwegen. Een grote pijl wijst linksaf. "Café 50 m" staat er, maar het is nog te vroeg voor koffie. Bij een groot rotsblok slaan we een smal bospaadje in. Dat is helaas maar 100 m lang, daarna weer asfalt. We dalen verder. Op een volgende kruising overleggen we even. Rechtdoor voert de weg al dalend naar het toeristenplaatsje Harrachov op 800 m hoogte om vervolgens langs het riviertje de Mumlava gestaag weer het dal uit te klimmen, rechtsaf stijgt de weg eerst een stuk en daalt dan af. Allebei de (asfalt)wegen leiden naar Krakonosova Snidane, een kruispunt van wandelwegen. We kiezen voor het laatste, die is korter en met minder hoogteverschillen, al missen we dan ook onderweg een waterval.

Schaduw en lafenis

Als we ergens bij een bankje wat drinken, zien we een oma met haar kleinzoon uit een bospaadje komen. Ze vragen de weg. Onverstaanbaar en onbegrijpelijk Tsjechisch, totdat ik de kaart pak. Ze moeten naar Krakonosova Snidane. Dat weten we wel te vinden, daar moeten wij ook naar toe. We gebaren de juiste richting uit en snel lopen ze door. Dat doen wij even later ook.

De weg loopt verder omhoog, evenals de temperatuur. De wandeling wordt er niet aangenamer op. Het asfalt weerkaatst de warmte. Het wordt langzamerhand heet en er is nergens een spat schaduw te vinden. We lopen zwetend de saaie en oninteressante meters onder onze voeten weg. Was de route langs de Mumlava toch niet beter geweest? Eindelijk komen we bezweet en moe aan bij Krakonosova Snidane. Er staan wat banken en – hoera – een tentje met fris, bier en water.

Schaduw en lafenis. Een bruggetje spant zich over een bergbeekje dat zich de Mumlava in stort. Kortom, een oase van welzijn en welbevinden. We blijven lang hangen, maar uiteindelijk gaan we

met frisse moed verder.

De weg loopt nu erg steil omhoog, Truus - toch al geen klimmer van nature - heeft het er moeilijk mee. De temperatuur loopt nog wat verder op, de gevoelstemperatuur is ruim boven de 30 graden. Het asfalt wordt grindpad, gelukkig met hier en daar een plukje schaduw. Zo kachelen we verder naar de volgende hut. Dat is Vosecka Bouda, waar we een klein half uurtje blijven

rusten in de koele gelagkamer. Ik probeer kofola uit, een drankje dat je hier veel ziet. Het lijkt nog het meest op cola met dropsmaak. Als we buiten komen, zien we oma en kleinzoon weer afdalen, ze hebben blijkbaar flink doorgelopen. Even later klinkt in de verte gerommel, maar de bui lijkt nog ver weg. Bovendien is het maar anderhalve kilometer meer en een goede honderd meter klimmen. Wèl moeten we bij de goede berghut uitkomen, de ene heet

Szrenica. De andere, Hala Szrenica, ligt een kilometer meer naar het westen.

Nou, vergeefse zorgen, want de hut Szrenica ongemerkt voorbijlopen lukt nog geen blind paard. Als we de laatste bomen voorbij zijn zien we hem liggen als een middeleeuws kasteel hoog bovenop de top van een berg op 1360 m hoogte, het hoogste punt van de hele omgeving. Je kunt er alle kanten op kijken, diep Polen in of een terugblik over Tsjechië.

Bij de receptie moeten we – het is nog geen half vier – meteen opgeven wat we die avond willen eten en gelijk ook maar wat we als ontbijt willen. Pannenkoeken voor Truus en een schnitzel met aardappelen voor mij. Soep vooraf.

Vrijheid

Buiten genieten we van het panorama en de couleur locale: een groot gezin aan de broodmaaltijd. De kinderen zitten op een rijtje op een liggende boomstam, pa klemt zittend op een steen een donkerbruin brood aan de borst en snijdt met een groot mes dikke sneden brood af; ma legt er plakken leverworst op. Geen gezeur van de kinderen. Smakelijk eten!

Wat later bereikt de onweersbui de hut. Iedereen verhuist naar binnen, maar ook daar heerst de vrijheid voor iedereen om alle zelf meegebrachte etenswaar te gebruiken.

's Avonds maken we een praatje met een Pool. Hij was ooit in Amsterdam geweest en vroeg zich af of wij óók op een woonboot woonden. Was enigszins verbaasd dat dat niet het geval bleek te zijn.

Polen is nog echt katholiek. We zien een jonge non van voor in de twintig in volledig habijt. Even later een monnik van ongeveer dezelfde leeftijd. Met pij en keurig getrimd baardje, echter niet blootsvoets.

We gaan weer vroeg slapen, maar ik word regelmatig wakker van de harde wind die rond de hut huult en aan de luiken rammelt.

-Kees van Vessem-
(wordt vervolgd)

Laatste etappe: van Ossenzijl terug naar Paasloo

Het WaterReijkpad (3, slot)

Woensdag 3 september

5e etappe: Ossenzijl-Paasloo

Vandaag is het alweer de laatste etappe op het WaterReijkpad, de tijd en kilometers snellen voorbij. We beginnen in Ossenzijl, het is slechts een 6 km vanaf de camping, doch onze wandeletappe zal toch een 31 km naar de camping zijn. Dat komt door de grote slingers die het pad maakt door de Weerribben en via Oldemarkt langs de Linde. Roel brengt ons (Cor en Piet) met zijn auto naar Ossenzijl en zet ons af waar we gisteren gebleven zijn. Hij gaat met Betsy een stukje van het Havezathepad verkennen. Het weerbericht belooft dat het een mooie, warme dag zal worden, dus korte broek en T-shirt is voldoende.

Door Natuurpark De Weerribben

We wandelen langs het Informatiecentrum van Staats-Bos-Beheer en wensen de man van de rondvaartboot een goede dag toe. Piet kan het niet laten om door een grote rioolbuis te lopen. Gebukt lukt dat net. We houden de Hooigeweg aan door het Natuurpark De Weerribben. Hier en daar staat een oud boerderijtje. We passeren vele ganzenfamilies en een kanobedrijf. Voor de foto's brengen we even een klein bezoekje aan de in 1982 herbouwde molen "De Wicher". Het is een zogenaamde spinnenkopmolen om de Boonspolder te bemalen.

Betonfietspaden

We gaan de Vlodderbrug over van de Floddervaart. Waarom er verschil is tussen de V en F is mij niet duidelijk.

Wat voorafging:

Piet Jansens en Cor van Velzen lopen in augustus/september 2014 het nieuwe WaterReijkpad (150 km) in de kop van Overijssel. Het is een fraaie ronde door de Weerribben en de Wieden. Het WaterReijkpad is gemarkeerd met wit-blauwe stickers op routepalen, zoals in Overijssel gebruikelijk is.

Ze hebben er al 4 etappes opzitten. Inmiddels hebben Roel en Betsy de Jonge zich bij hen gevoegd. Vandaag beginnen ze aan de 5e en laatste etappe van Ossenzijl terug naar Paasloo waar ze op een prachtige camping verblijven.

Wel zien we dat de vaart na een paar kilometer gewoon dood loopt in de weilanden. Wij houden een tijdje het nieuwe betonfietspad aan. Opmerkelijk is wel dat in deze gebieden erg veel nieuwe betonfietspaden liggen. Aangelegd met subsidie uit "Europa". Aan de ene kant een beetje strijdig met het karakter van de veengebieden, aan de andere kant is er nu wel de mogelijkheid om op veel meer plekken te komen zonder natte voeten te halen. Dus maar niet mopperen daarover.

Een ommetje door het Woldlakebos

Na een kilometer gaan we een nieuw stuk natuurgebied in. Alweer hebben de makers van het WaterReijkpad het voor elkaar gekregen om een pad door een prachtig soppig veengebied te leggen. Hier en daar moeten we het menshoge riet wegduwen. Het is zonnig, droog weer en we krijgen geen natte voeten. Echt een heel mooi stuk! Even later zijn we terug op het fietspad en lopen dit af tot de Woldlakeweg. Weer een paar weilanden door en dan een lang stuk langs het Kanaal Steenwijk-Ossenzijl. We nemen nog even een kijkje in de observatiehut met een schitterend uitzicht over de Weerribben. Wat is het toch een prachtig gebied hier.

Naar Oldemarkt

De brug over en de Hooiweg een klein stukje volgen. Langs de weg staat een leuke wegwijzer van het WaterReijk. We zijn bijna terug in Paasloo maar nemen nu het Lange Pad naar Oldemarkt. Een klein jongetje is met zijn moeder op zoek naar een speelgoed-

helikoptertje; we zoeken even mee maar vinden niets, waarschijnlijk weggevoegen.

Bij de rotonde lopen we door een boerderij waar ze waterbuffels houden. Er is een winkel bij waar je buffelvlees kan kopen maar ook wordt er speciale buffelmozzarella gemaakt. We mogen door de stallen lopen en zelfs de buffels aaien. Alhoewel het een Rustpunt is, is het jammer dat er nog geen koffie verkrijgbaar is.

Oldemarkt is van oudsher een belangrijke boter- en veemarktplaats. Dat is te zien aan de Hoofdstraat waaraan vele handelshuizen gelegen waren met hun kenmerkende trapgevels. Nu is het dorp een halteplaats voor pelgrims op doorreis. Heilige plaats van bestemming voor bedevaartgangers halverwege St. Jacobaparchie en Hasselt in het spoor van de Jacobsschelp. En eventueel nog verder naar Santiago de Compostella. Ook nu is supermarkt COOP een mooi punt voor een koffiepauze. Je koopt wat lekkere koffiekoeken en de koffie is gratis. En wie lopen daar boodschappen te doen? Onze eigen Janny en

Bets! We weten gelijk wat de pot schaft vanavond.

Van Botterkopers tot Radiomuseum

Bij de kerk staat een mooi kunstwerk, genaamd "De Botterkopers". Ook het Veerhuis aan het Mallegat is nog steeds een markant punt. Maar waar mijn oog op valt is het Radiomuseum van Jannes Punter. Binnen is het één grote uitstalling van oude radio's, bandrecorders en alles wat met geluid en muziek te maken heeft. Je kunt er nog gewoon onderdelen kopen en een paar man zijn

nog steeds druk met reparaties aan de oude toestellen. Ondertussen worden er plaatjes gedraaid uit een ver verleden. Voor oude techneuten zoals ik een schitterend stukje nostalgie.

Driewegsluis

We wandelen langs het witte Veerhuis en houden de Weerdijk aan naar de Driewegsluis. Ik ken deze weg nog van de 2-daagse "Friese Waterliniepad" die werd gehouden op 17 en 18 mei 2014. Bij de Driewegsluis kijken we naar het schutten van de vaartuigen, altijd een leuke bezigheid. Zelf ben ik jaren terug diverse keren door deze sluis gevaren op weg naar Friesland. De Driewegsluis ligt op de T-splitsing van de rivier De Linde en de Helomavaart.

De Lendevallei

Wij houden het pad aan langs de rivier en wandelen in de Lendevallei. Aan de Friese kant heet de rivier nu zo, heel anders dan in Overijssel. Het wordt onderhouden door "It Fryske Gea". Kilometers ver is het uitzicht en we

passeren het voetveer dat terugleidt naar Oldemarkt. Wij wandelen langs Et Wiede tot aan een gemaal en gaan de brug over. In een bosje met picknickbanken houden we nog een rustpauze, eten de boterhammetjes op en gaan dan weer verder, het is nog een 7 km naar de camping.

Naar de camping

We houden de Oosterbroekweg aan en na de kruising met de Markeweg blijven we precies op de grens lopen. Cor in Friesland en Piet in Overijssel, andersom kan ook. Het is nu een mooi zandpad en we passeren Landgoed Spinnerskaampe, nu ook een B&B. We mogen gewoon door het hekje om het pad uit te lopen naar de Oosterpaasloëweg. Eigenlijk zijn we camping De Houtwal al voorbij gelopen, maar we moeten natuurlijk wel het hele pad afma-

ken. Dus ook nog een stukje door het bos en langs een sloot. Daarmee komen we aan de achterkant van de camping uit en finishen het WaterReijkpad bij onze eigen caravan.

Tenslotte

Wij hebben in vijf etappes het WaterReijkpad gewandeld en uit eigen ervaring kan ik zeggen dat het een van de mooiste regiopaden van het land is. De markeringen met de wit-blauwe stickers op de paaltjes, zoals je ze alleen in de Provincie Overijssel aantreft, zijn uitstekend aangebracht. Slechts eenmaal, over het boerenland vanaf het Steenwijkerdiep richting Giethoorn, was het onduidelijk aan welke kant van de sloot wij moesten gaan, maar uiteraard kwamen we toch goed terecht. Dank aan de ontwikkelaars van het pad, aan de uitzetters van de route, de markeerders en alle vrijwilligers die bij het pad betrokken zijn. De Kop van Overijssel heeft een speciale plek in ons hart gekregen. We zullen er zeker nog terugkomen.

Ook nog de 3-daagse

Maar eerst zullen we een paar dagen later ook nog meedoen aan de officiële WaterReijk wandel3daagse vanuit Paasloo. De start is elke dag vanaf Villapark De Weerribben aan de Binnenweg. Ook nu gaan de prachtige routes uiteraard door de Weerribben, langs de rivier De Linde en de mooie bossen van Blesdijkerheide en de Woldberg. Roel wandelt op de 40 km en Betsy met Akke houden het op de 25 km. Cor en Piet vinden het na het WaterReijkpad ook wel voldoende op de drie maal 25 km waarbij ook nog heen en weer wordt gelopen naar de camping. Ook nu kan ik constateren dat de organisatie er alles aan heeft gedaan om mooie routes uit te zetten en de wandelaars alles te laten zien van de schitterende omgeving. Heel is leuk dat je elke dag een lunchpakket meekrijgt voor onderweg in een leuk rugzakje.

Alweer plannen maken voor 2015

In de dagen die we er nog zijn op de camping bespreken Janny en ik met Roel en Betsy de mogelijkheden om volgend jaar eventueel samen het Overijssels Havezathepad te wandelen. Dat is een goed plan, vooral omdat zij het nogal problematisch vinden om de etappes goed te verdelen en met openbaar vervoer heen en weer te gaan. Dan gaat het samen een stuk gemakkelijker door met twee auto's en twee caravans te gaan. Het pad is dan ook in twee weken te wandelen.

-Piet Jansens-

Met bestemming Santiago de Compostella (3)

Via Lusitana

Vrijdag 19 september

Evora, 25°C

Prima geslapen. Gisteravond zijn er nog twee Duitse jongens binnengekomen die de bedden boven ons hebben. De kamer ligt nu vol met tassen en kleding. We gaan naar beneden waar we in de keuken ontbijten samen met twee Braziliaanse vrouwen en horen van Pedro dat er voor ons maar voor één nacht gereserveerd is. Wat een pech, want hij zit vol! Maar Pedro heeft een oplossing, een paar straten verder zit ook een soort hostel maar dan van de Staat en daar kunnen we voordelig slapen. Ook is er verderop een wasserij. Herman gaat dat allebei regelen. Ik ga de bedden afhalen, de rugzakken weer inpakken en zorg dat ik niets vergeet. Daarna samen terug naar het andere hostel waar Herman ons net heeft ingeschreven. Als we daar aankomen zijn er ook de twee jongens die vannacht boven ons sliepen. De eigenares van het hostel vindt dat vreemde mannen niet bij vrouwen op de slaapkamer horen en Herman en ik krijgen voor hetzelfde geld (€9,- p/p) een eigen kamer met badkamer! Super!

Dan gaan we de stad in en de kerk bekijken waar we ook een stempel krijgen, daarna even koffie drinken en de route voor morgen bekijken. We zoeken ook uit waar we de komende dagen willen overnachten. We weten al dat er in het weekend géén bussen rijden die we kunnen gebruiken. De mevrouw van ons hostel belt van alles af en kijkt op

Wat voorafging:

Op 10 september begonnen Anneke en Herman Lieven in Odeleite aan de wandelroute door Portugal, de Via Lusitana geheten. Het is een pure uitdaging want de route is niet gemarkeerd.

Op donderdag 18 september 2014 zijn ze aangekomen in Evora, uiteindelijk in het goede Old Evora Hostel.

internet. Er zijn ook hotels / pensions gesloten, fini! Maar gelukkig lukt het om wat te vinden en zijn de komende dagen geregeld. Als we zeggen dat we nu wat gaan eten vraagt ze of we graag echt Portugees willen eten. Uiteraard willen we dat en via de achterdeur brengt ze ons naar de overkant van het straatje waar een klein restaurantje zit. Daar eten we een overheerlijke bonenschotel. We ontmoeten er nog een Nederlander die hier al 22 jaar woont. Na het eten gaan we weer even lekker plat. Daarna moeten we onze schone was ophalen. We kopen nog wat brood voor morgenvroeg en pakken dan de rugzak weer in. Straks nog een biertje op het terras en op tijd naar bed.

Zaterdag 20 september

Evora–Evoramonte - 31 km, 25°C, zonnig

Goed geslapen. Er is hier een grote keuken en magnetron waar ik theewater in kan verwarmen. Aan een van de lange tafels eten we vers brood met smeerkaas en maken onze lunch klaar. Er staat ook een koffiemachine en zowaar, hij doet het. Heerlijke bica!! We maken nog wat foto's in de enorme huiskamer met bankstellen en luxe stoelen en prachtige eetkamertafels. Het is echt een locatie voor grote groepen mensen want op de slaapzalen staan ook veel stapelbedden.

Dan gaan we van start en gelukkig kunnen we de weg uit de stad prima vinden. Tegen 9.30 uur zijn alle huizen achter ons en stoppen we bij een café voor een kleintje koffie. We stoppen elk uur om niet te vermoeid te raken. De hele route gaat over de N18 wat helemaal belachelijk is. Volgens de gids is de weg rustig omdat er een autobaan

naast ligt. Maar dat is een tolweg! En een Portugees rijdt géén tolweg als het ook anders kan. Dus is de weg veel te druk en ze rijden nog erg hard ook. Voor de lunch kunnen we net een klein zijpaadje in. Na 16 km gaan we eindelijk een pad op in een kurkeikenbos. Daar doen we iets fout en ons pad eindigt in het niks. Teruggaan is geen optie dus met kompas en de navigatie op mijn telefoon lukt het ons om toch in het dorp te komen. Hier drinken we een pilsje en vragen of iemand een taxi wil bellen. Als blijkt dat die taxi helemaal uit Evora moet komen, biedt iemand aan om ons weg te brengen als we de brandstof betalen. Dus stappen we in een jeep met open bak waar de rugzakken in gaan. Vlak voor de stad gaan we van de weg af, over een grindpad de bushbush in. We slingeren van links naar rechts, waar blijven we toch!! Maar ineens staan we voor ons overnachtingsadres bij Gabrielle en André. Gabrielle spreekt gelukkig goed Engels. Onze kamer ligt aan de zijkant van het huis met een aparte ingang en de kamer is heel ruim. We kunnen hier niet eten en de stad is te ver weg om te lopen, dus brengt zij ons naar een restaurantje. Zij rijdt zo mogelijk nog harder dan de man die ons hier heeft gebracht. Maar we eten erg lekker en Gabrielle rijdt ons ook weer terug, nou ja, rijden..... we vliegen zowat over de donkere paden, blij dat we heelhuids terug zijn!

Zondag 21 september

Evoramonte–Estremoz

21 km, 25°C, zonnig

We hebben een lekker ontbijtje gehad en nemen ook een broodje voor de

lunch mee. We moeten wel erg veel betalen voor deze overnachting, maar hadden ook geen andere keus. Zelfs voor het extra broodje wordt zo maar €5,00 gerekend. We hebben vanmorgen wel wat meer met Gabrielle gepraat en zij is echt nog vóór het vorige regime, in de huidige overheid zitten allemaal dieven!! Nou ja, ieder mag zijn eigen mening hebben.

André loopt een stukje met ons mee om de weg te wijzen naar het hoofdpad. We lopen door het eikenbos en het is overal heerlijk stil. Na 2,5 km staan we aan de asfaltweg die we linksaf nog 1,5 km volgen. Dan weer een veldweg op die dwars door de boomgaarden gaat met hoofdzakelijk kurkeik.

Het is een super mooie tocht en alleen op het eind snappen we de beschrijving niet en starten de GPS op. Zo komen we aan de asfaltweg naar Estremoz. Deze slingert door het landschap en gaat omhoog en omlaag. Dat loopt lekker en voor we het weten staan we aan de rand van het stadje. Bij een café vragen we waar ons hotel is en helaas is dat terug en 3 km de verkeerde kant op. Dan eerst maar een pilsje, kunnen we meteen even uitrusten. Dan naar het hotel lopen wat een groot 3 sterren hotel is. Wij gaan eerst rusten en dan lekker in bad. De man achter de balie belt voor ons naar de volgende overnachting maar dat lukt allemaal niet. Ze zijn vol of gesloten. Dus maar een etappe verder en dat lukt gelukkig wel. Houdt wel in dat we morgen 26 km moeten lopen en dat willen we eigenlijk niet! Om 19.30 uur kunnen we naar het restaurant waar we super lekker eten, het vlees wordt op een steengrill geserveerd. Leuk en lekker.

Maandag 22 september

Estremoz–Fronteira

35 km, 23°C, bewolkt

Prima geslapen en om 7.30 uur staan we beneden voor het ontbijt, dat best uitgebreid is, maar het brood vinden we niet echt lekker. We zijn bang dat we €90,- moeten betalen i.p.v. €45,- die volgens ons is afgesproken. In de kamer hangt een formulier waarop staat dat deze €90,- kost. Gelukkig is dat niet het geval en huppelen we opgelucht het chique hotel uit. Eerst weer 3 km terug naar het dorp en dan nog 2 km die eigenlijk bij de route van gisteren horen. Op het plein Rosso drinken we koffie en zien meteen wat van deze plaats. We laten ook onze broodjes voor de lunch

inpakken en beginnen dan na 5 km eindelijk aan de route van vandaag, eerst de stad uit, dan over geasfalteerde veldwegen verder. De omgeving van de Alentejo is echt heel erg mooi. Het eerste dorpje is zo klein, daar is echt he-

lemaal niets, dus gaan we verder. Bij een afslag naar een kerkje stoppen we even, want we hebben er nu al 14 km opzitten. We gaan niet naar het kerkje want dan komt er weer 1,5 km bij. Als we dan vlak voor São Bento de Cortico zijn, komen we erachter dat we 900 meter ná dat kerkje een veldweg in hadden gemoeten. Dat is jammer. Nu moeten we in het dorp 2x vragen waar de bar is. Daar eten we ons brood op en pauzeren we een half uurtje. We zien daar een heel mooie fontein.

Vanaf hier zijn we weer op de route en al snel weer op een veldweg langs en tussen de kurkeiken. Het is echt ontzettend mooi. In het allerlaatste gehucht stoppen we nog een keer. Herman voelt zich niet zo lekker maar even later gaat het gelukkig weer goed. Nu rest ons nog 10 km over een smalle asfaltweg naar Fronteira. De lucht wordt erg donker en het gaat rommelen. We doen de poncho net op tijd aan en krijgen gelukkig alleen een verfrissende bui. Dan zijn we eindelijk bij de bombeiros waar ze gescheiden slaapzalen voor mannen en vrouwen hebben. We moeten dus splitsen! Bij de meisjes zijn alle bedden bezet en ik moet op de bank. Die blijkt erg slecht te zijn. De meiden staan een hoekbed af aan mij en gaan zelf met z'n vieren in drie tegen elkaar geschoven bedden liggen. Super lief! De douche is koud dus dat is snel gedaan..... brr. Mijn kamergenoten spreken alleen Portugees maar met een vertaalprogramma lukt het toch om wat te praten. Om 19.45 uur gaan we naar een restaurantje en daar hebben we heerlijk gegeten.

Dinsdag 23 september

Fronteira–Alter do Chão

29 km, 24°C, bewolkt

Ik heb prima geslapen, Herman minder want die had last van een enorme snurker in de kamer.

Vanmorgen vroeg heeft het flink geregend en geonweerd en het regent nog steeds flink. We drinken een bica en pakken alles goed in tegen de nattigheid. Hoe ver we vandaag gaan.....? We zien wel. Als we langs de Mercado komen gaan we naar binnen want daar is meestal ook een bar. En jawel, we kunnen er heerlijk ontbijten en kopen wat druiven en een banaantje voor onderweg. Al snel daarna lopen we weer over veldwegen en het is heel mooi.

Het pad is wel lastig lopen, want het ligt vol stenen. Bovendien zijn de aanwijzingen matig en denken we vaak dat we fout zitten. Maar dat is niet zo, we bereiken na 10 moeizame kilometers het dorp Alter Pedroso. Het ziet er allemaal mooi uit en bij het kerkje nemen we

een pauze en de bron met koel water staat voor onze neus. Wat opgefrist en uitgerust gaan we verder naar Alter do Chão waar we ons pension kunnen vinden en zijn blij als we na 29 km eindelijk op onze kamer zijn. Eerst gaan we uitrusten en dan nemen we een lekkere douche. Daarna maakt Herman een reservering voor de twee volgende nachten, waarna het hoog tijd is voor een verkoelend pilsje. In het pension kunnen we alleen een fabriekshamburger eten dus lopen we de stad in. Een vriendelijke kroegbaas legt uit waar een restaurantje is; daar eten we een heerlijke dagschotel. Terug in onze kamer gaan we nog even liggen lezen. Het was een mooie maar vermoeiende dag.

Woensdag 24 september

Alter do Chão–Crato -13 km, 24°C

Ontbijtje om 8.15 uur, daarna inpakken en weer op pad. Doordat er op het eerste stuk een hek is gesloten moeten we eerst 5 km over de N245 en vervolgens over een zandpad terug naar de route. We zien Crato al vanaf het begin van dit pad liggen. We lopen door oude en heel jonge aanplant van eucalyptusbomen en slingeren zo door het land. Het lijkt alsof we steeds verder van Crato af lopen en de 13 km lijken daardoor lang te duren. Maar uiteraard bereiken we de stad en vinden redelijk snel ons pension. We kunnen hier niet eten; het enige restaurant bevindt zich bij het zwembad. Dat is ongeveer 25 minuten lopen maar in plaats van een lekkere lunch blijkt het hele complex wegens onderhoud gesloten te zijn.....BALEN....! Weer 25 minuten terug naar het dorp waar we in een café sandwiches en bier bestellen. Daarna doet Herman de was

en gaat even zwemmen. Ik schrijf ons wekelijks mailtje. Later doen we samen boodschappen voor het avondeten en de lunch van morgen. Op de terugweg begint het een beetje te druppelen maar dat deert ons nu niet.

Over ons bed past een verrijdbare tafel en dat is heerlijk om aan te eten. Lekker wijntje erbij! Niks mis mee. Als toetje verse perzik en yoghurt en dan lekker slapen.

Donderdag 25 september

Crato–Alpalhão - 16 km, 24°C, zonnig

Goed geslapen en weer fris gewassen naar het ontbijt. Dat ziet er feestelijk uit, lekkere jus d'orange, verse koffie, warme broodjes, vlees/kaas, meerdere soorten jam.... Bij het ontbijt treffen we andere Nederlanders die een rondreis met de auto maken.

Wij lopen weer om 9.15 uur en stoppen na een paar kilometer bij het klooster/pousada in Flôr da Rosa. We kijken er even rond en maken wat foto's. Als we vragen of we er koffie kunnen drinken kan dat in de bar. Die is echter compleet verlaten en ziet er strak en ongezellig uit, niet echt een plek voor ons. Alles is hier verlaten en je snapt niet hoe ze zo'n duur gebouw draaiend kunnen houden. Wij lopen lekker verder via een smal weggetje, echter na 1 km moeten we door een hek en staan dan op de N245. Oké, de weg is niet druk en licht glooiend, maar sommige auto's rijden hard en wijken niet genoeg uit. Bij km-steen 7 gaat de route rechtsaf een zandpad op, maar bij het bestuderen van het kaartje zien we dat de rou-

te met een bocht naar het dorp loopt. Wij moeten 3 km vóór het dorp, langs de N245, bij onze overnachtingsplek zijn, niet erg slim om nu nog een zandpad in te gaan. Voor we verder gaan rusten we even uit, eten een appel en vervolgen dan onze weg. Tegen het einde van de weg zien we een landschap met enorme bolders, zo groot hebben we ze nog nooit gezien.

Bij de quinta aangekomen worden we naar een grote huiskamer gebracht want onze kamer is nog niet klaar. Het hele huis wordt opnieuw ingericht en de vorige beheerder is vorige week plotseling vertrokken/ontslagen. Wij vragen een koud biertje en eten onze broodjes op. Dan is de kamer klaar; die is in een apart gebouw. Buiten moeten we een trap op. Achter een deur is een grote ruimte, onze huiskamer. Een andere deur is de badkamer en weer een deur is de slaapkamer. We ploffen eerst op het bed en slapen wat. Herman wil een bad nemen maar het water wordt niet warm. Als dat is opgelost neem ik een douche met lauwwarm water. Dan het stadje in. We zien geen enkele winkel, wel een gemeentehuis en postkantoor maar die zijn na 16.00 uur gesloten. Gelukkig vinden we een kroeg die open is, maar of hier ook een restaurant is? Later blijkt dat de bar waar we zitten ook een restaurant heeft, maar we moeten wachten tot 19.30 uur. Dat is wel de moeite waard. Het is een mooi en druk bezocht restaurant en vader en zoon zijn reuze vriendelijk. Wij hebben heerlijk gegeten en krijgen ook nog een schaal met oude kaas uit de regio, samen met stukjes gebakken brood in zoete amandelstroop, vergezeld van een likeurtje van bladeren van de eucalyptusboom. Wij lopen nu terug naar onze quinta die gelukkig maar een paar honderd meter voorbij het dorp is. Het laatste stukje is erg donker. We worden verblind door een auto; dan zet ik een stap verkeerd zodat mijn voet wegzakt in de greppel en val ik. Gelukkig niet echt pijn gedaan! Thuis is het meteen bedtijd.

-Anneke en Herman Lieven-
(wordt vervolgd)

De mooiste wandeling ter wereld? De Milford Track!

Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandelpaden en één IML.

Dit is deel zeven: de Milford Track (deel 2).

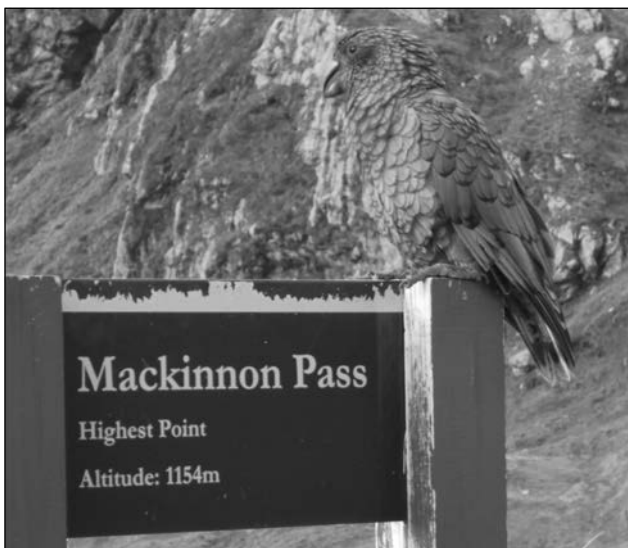

Dag 3: Mintaro hut-Dumpling hut, 14 km

Een klein groepje wandelaars vertrekt al om 04.00 uur 's ochtends, om op de pas de zonsopgang te kunnen zien. Ik wacht tot de schemering de contouren van de bergen zichtbaar maakt, voor ik mijn rugzak inpak en hen achterna wandel. Het lijkt erop dat we gisteren de juiste keuze hebben gemaakt. Wolken hangen laag tegen de bergwand en belemmeren het zicht op de blauwe lucht erachter. Ook dit keer loop ik Lake Mintaro en het helikopterplatform voorbij. Er zal vandaag zoveel te zien zijn en de hoop op een blue duck heb ik opgegeven. Het pad is nog makkelijk, door een bos met vreemde, schorsloze bomen. Dan kom ik bij een hangbrug over de Clintonrivier, maar waar de rivier twee dagen geleden nog krachtig stroomde, is het nu een kale bedding. Kort daarna begint het pad te klimmen en het is minder moeilijk dan ik gisteren

verwachtte. De zware rugzak hindert niet, maar zorgt ervoor dat ik een zorgvuldig en gestaag tempo aanhoudt. Algauw wordt het warm. Dit keer hoef ik geen trui of jas uit te trekken, want ik verwachtte deze warmte al en loop vanaf het begin in T-shirt. Zweet drupt van mijn voorhoofd, mijn armen en af en toe blaas ik een druppeltje van het puntje van mijn neus. Julian, een Amerikaan uit Seattle, haakt aan, omdat mijn trage stappen hem bevalen. Als ik hem niet afremde, was hij veel te snel boven en afgepeigerd bovendien. Langzaam stijgen we tot boven de boomgrens. Even houd ik stil als ik een papegaai ontdek. Hij heeft een grijze kop en niet de kenmerkende groene veren van een kea. Zou het een South Island kaka kunnen zijn? Voor we hem goed kunnen bekijken, vliegt het zenuwachtige dier dieper de vallei in. Eenmaal boven de boomgrens blijkt de wolkenlaag een dunne te zijn. We stijgen erboven uit en de bergen die ons omringen baden in

ren zilver of goud, maar de ranger waarschuwde gisteren al dat het mindere stoffen zijn die doen alsof. We halen twee wandelaars in en later nog een derde. Een groep kea's vliegt luid roepend over en een zwerm klein grut zoekt de veiligheid van het lagere groen weer op. Dan vlakt het pad af en bereiken we de top, waar wandelaars die al eerder zijn vertrokken hun rugzakken tegen het monument hebben gelegd en foto's maken van de ontzagwekkende bergen. Alleen mos en gras groeit hier en we hebben naar alle kanten vrij uitzicht. Ik loop zo dicht mogelijk naar de rand van de afgrond aan onze voeten als ik durf. Iets voorbij het bordje dat ons maant voorzichtig te zijn, maar niet al te dicht bij het gras dat de precieze grens tussen vaste grond en een doodsmak verbergt. Een wandelaarster vertelt dat een aantal jaren geleden iemand hier naar beneden is gevallen en ik doe voor de veiligheid toch een stapje terug.

het licht van de vroege morgenzon. Als we terugkijken naar de Clintonvallei lijkt het een langgerekt meer, waarvan de zachte witte randen aan de bergen knabbelen. We kunnen de bodem en de hut waar we hebben overnacht niet meer zien. Nog steeds klimmen we, voorzichtig onze weg zoekend over de ongelijke stenen. Sommige glinsten-

Lawine-alternatief

We hebben de zon nu in de rug, waardoor de foto's die ik maak van de Greenvallei en de Arthurvallei iets duidelijker zijn dan gisteren. Links is de Wilmurpiek, met nog een flinke laag sneeuw, die vanaf zijn scherpe punt zijn eigen wolk lijkt te creëren. Rechts weer een andere piek, eveneens met sneeuw en iets wat de restanten van een gletsjer zouden kunnen zijn. We genieten van de zon en de geringe aantallen zandvliegjes. Aangezien we gisteren al uitgebreid hebben rondgekeken, hou ik mijn tijd op de top vandaag kort. Ik klim

nog een stukje verder naar de MacKin-nan Pas Day Shelter. Dit is de eerste shelter die ik tegenkom die ook gasstellen heeft. De groep die vannacht naar de zonsopgang vertrok, heeft hier ontbeten. Ik stop kort voor een laatste blik op het wolkendek in de Clintonvallei. Mijn stop wordt iets langer als ik een weka zie die bij de regenpijp een plasje water ontdekt en stopt om te drinken. Hij vindt het maar niets als ik te dichtbij kom, maar zodra ik hurk ben ik een stuk minder eng en mag ik een foto maken.

Daarna ga ik toch naar beneden, wat een stuk langzamer gaat dan je zou verwachten. Bij het klimmen draag je de zwaartekracht eenvoudig met je mee, een extra gewicht boven dat van je rugzak. Bij het dalen ga je tegen de zwaartekracht in, de tijd nemend om elke voet te plaatsen op een rots die enigszins vlak lijkt zonder dat je knieën een al te grote klap krijgen. Soms sta ik even stil, voor een vogel of een rots. Op één steen zit een vreemd, rubberachtig mos of plantje dat het hele vlak in vierkantjes deelt. Ik weet niet of het fragiele rode bloemetje het mos is dat bloeit

of een plantje dat er doorheen is gebroken naar het licht. Het pad draait om mount Balloon heen tot we al dalend bij de kop van de hoefijzervormige Arthurvallei komen. Over de scherpe randen van de bergen stromen een stuk of vijf watervallen. Hoe indrukwekkend moet het hier zijn na een regenbui! Maar ik tel mijn zegeningen dat het al drie dagen achtereen droog is en we niet tot onze enkels of middel door het water hebben moeten waden. Zo nu en dan maak ik voor een foto, zeker nadat Julian me passeert en hij als mens zo'n nietig puntje is in het omringende landschap. Het is hier schitterend. Op één plek is het gevaar van lawines zo nadrukkelijk aanwezig dat er een alternatief pad is voor gevaarlijke tijden. Het is nu afgesloten en ik word langs het hoofdpad verder naar beneden geleid. Blijkbaar is het veilig en ik bewonder de zorgvuldigheid en aandacht waarmee het DOC het welzijn van de wandelaars beschermt. Zo nu en dan druppelt er water over het pad, maar de rotsen zijn grillig genoeg dat mijn bergschoenen er makkelijk houvast op vinden. Een stuk lager beland ik op een steenlawine waar sneeuwpalen de route aangeven. Die heb je in dit maanlandschap echt wel nodig om niet te verdwalen. Ik moet er niet aan denken hier te lopen als het water hoger stond en je de stenen niet eens kunt zien. Aan het andere eind van de steenlawine beland ik weer

tussen de lage bomen. Een brug leidt over de Roaring Burn en ik herinner me dat 'burn' Schots is voor beek. Even verderop werp ik mijn eerste blik op de Sutherlands Falls. Ondanks het gebrek aan regen stort een wit lint zich enthousiast vele honderden meters in de diepte. Het lijkt me zeker de moeite waard om een uurtje voor om te lopen.

Waterballet

Als ik verder afdaal kom ik langs Crows Nest, een golfplaten schuurtje waar begeleide wandelaars een korte pauze kunnen houden. Even verderop is een shelter voor de 'vrije' wandelaars, maar het is nog niet dé shelter met de afslag naar Sutherland Falls. Hoewel het bijna lunchtijd is, loop ik door. Kort daarop voegt het pad zich opnieuw bij de Roaring Burn, die in een serie spectaculaire watervallen naar beneden stort. Het mooie zit niet in de hoogte, maar in de beslotenheid van de rotsen waar het water zich doorheen perst. Prachtig rond gepolijst, geaderd en gevormd. Een serie trappen en plankieren volgt het water op zijn ballet naar beneden en toch daal ik maar langzaam. Ik kan mijn ogen er niet van weerhouden naar het water af te dwalen. Elke waterval heeft zijn eigen, unieke schoonheid. Water dat stilletjes over een rots vloeit of bruisend in vrije val in een ijsblauw meertje beland. Wat heeft de Sutherlands Falls mij na deze pracht nog te

bieden, vraag ik me af. Er volgen meer watervallen met elk een andere naam, die nog steeds dezelfde rivier zijn op zijn weg omlaag. Zo daal ik verder af in de Arthurvallei, steeds enorm genietend. Geleidelijk wordt het pad ook makkelijker, al zijn ze hier zo af en toe iets te gul geweest

met cement. Het loopt lekker, maar ziet er niet uit en hoort naar mijn mening niet thuis in een nationaal park. Uiteindelijk kom ik zowat bij de vloer van de vallei waar de afslag naar Quintin Hut en de Sutherland Falls. De Quintin Hut is voor de begeleide wandelaars, maar in een naastgelegen shelter leg ik mijn rugzak af en peuzel met smaak mijn mueslirepen op en geniet van de paar handjes rozijnen die ik mezelf gun voor ik morgen alles opmaak. Het is nog vroeg en de wandelaars in de shelter (uiteraard zijn buiten teveel zandvliegen) keuvelen gezellig met elkaar. Ik heb te weinig geduld om lang stil te zitten en pak wat water en mijn jas in mijn dagrugzak en heerlijk licht met alleen mijn stokken ga ik op pad. Het pad duikt het bos weer in, waar ik boomvarens tegenkom en opnieuw die oranjebruine bomen zonder bast.

Aardverschuiving

Over een hangbrug steek ik de Arthurrivier over. Iets verder zie ik op de hoge rotswand aan de overkant van de rivier een gigantisch litteken: een diepe grijze wonde in het groene bos, waar een aardverschuiving zowel de vruchtbare grond als de begroeiing heeft weggevaagd. De aardverschuiving heeft een ware ravage aangericht, bomen liggen als slordig opgestapeld aanmaakhout aan de oever van de rivier. Een paar bomen staan nog overeind, maar in een onmogelijke hoek die suggereert dat hun wortels zijn losgerukt en ze alleen door de omringende hout niet omvallen. Hoeveel rotsen de verschuiving heeft meegevoerd, is onmogelijk te zeggen. Welke lagen al in de rivier en welke zijn erbij gekomen? Tenminste een paar bomen of rotsen hebben de oversteek gemaakt, want aan deze kant van de rivier zijn enkele bomen op zo'n drie meter hoogte finaal en slordig afgebroken. Het is een indrukwekkend gezicht en ik ben blij dat ik alleen naar de gevolgen kijk en niet naar de gebeurtenis zelf. Het pad begint te stijgen, eerst geleidelijk, dan zo steil dat er een trap is aangelegd. Nu ben ik blij met mijn stokken, want dit had ik niet meer

verwacht. Wat ben ik blij dat ik nu met alleen een kleine dagrugzak loop. Het pad vlak wat af en ik kom in een licht bos van schorsloze bomen. Een echt-paar voor me staat stil op het pad en kijkt het bos in. Ik vertraag mijn tempo om de vogel die ze zien niet te verstoren. Het blijkt een Nieuw Zeelandse bosduif. In tegenstelling tot de grijze veren van onze duif is dit Nieuw Zeelands familielid prachtig. De rugveren zijn fluorescerend, mooi op een heel ingetogen manier. Een paar stappen verder weer en hier heb ik opnieuw goed uitzicht op de Sutherland Falls. Het maakt me nieuwsgierig genoeg om door te lopen.

580 meter waterval

Na een halve kilometer sta ik dan op een van gladde rotsen vergeven grasveldje. Op mijn gezicht voel ik kleine waterdruppels. Het is niet één lange waterval, op twee plekken steekt de rotswand wat uit en slaat het water met zo'n kracht op de rotsen dat de wind de opgeworpen waterdamp meevoert als een dunne sluier. Dit is de grootste waterval van Nieuw Zeeland, 580 meter hoog en nu ik ervoor sta denk ik: ja, dit is zeker de moeite waard. Het water valt in golven, zodat het op zijn weg naar beneden een boeiende gelaagdheid krijgt. Het komt neer op een rots in een klein meertje en ik verbaas me dat de rots er überhaupt nog is, nog niet is murw gebeukt door de niet aflatende kracht van het water. Een man loopt voorzichtig achter de waterval langs en je ziet meteen hoe nietig een mens is in vergelijking met deze 580-meter hoge reus. Ik geef mijn ogen ruim de kost en geniet,

maar uiteindelijk wil ik toch wel graag naar het einde toe. Niet veel later ben ik weer terug bij de shelter. Ik twijfel, maar besluit uiteindelijk hier de heerlijke, met chocolade bedekte koekjes op te eten die ik als snack voor vanmiddag had bedoeld. Ik heb even wat energie nodig. Ik ben moe. Niet fysiek moe, want als ik weer verder ga, bewegen mijn benen zich in het vertrouwde tempo. Mentaal ben ik moe, van het constant nadenken over waar ik mijn voeten neerzet, het voortdurend opletten, de vele indrukken die ik heb opgedaan vandaag. Het is nog een uurtje naar de Dumpling Hut, maar ik ben ik ben diep in gedachten en zie nog amper waar ik loop. Als ik opkijk, merk ik dat ik langs een beekje loop met vreemd bruin water. Wat apart, na al dat pure bronwater van de afgelopen dagen. Ik vraag me af of het water nog wel veilig is om te drinken. Ik passeer wat beekjes, een paar aardverschuivingen en een vreemd open stuk gras, wat later een helikopterlandingsplaats blijkt te zijn voor wandelaars die door hoogwater zijn gestrand. Zo nu en dan verschijnen de sneeuwpalen weer langs het pad,

waar ik uit afleid dat dit stuk van het pad bij hoog water natte voeten oplevert. Het is een lang uur. En dan, eindelijk, verschijnt er een bordje dat verwijst naar een zwemplas. Ik weet dat tenminste een paar wandelaars zich in het ijskoude water zullen wagen. Ik verlang naar een frisse douche na deze benauwde wandeldag, maar het rivierwater, zó uit de bergen, is me iets te fris. Ik houd het bij de wet wipes en een schoon shirt. Morgen is de laatste dag en kan ik uitkijken naar een echte, heerlijke douche aan het eind ervan. Maar eerst zijn er meer watervallen, meer bergen en vooral: de Bell Rock. Vandaag doe ik even niets meer. Morgen is het nog één dag feest.

Dag 4: Dumpling hut–Sandfly Point, 18 km

Om vier uur 's nachts begint het te regenen. Van zachte druppels die ik niet eens hoor vallen op het dak tot luide roffels die flinke poelen op het pad beloven. De regen had niet op een betere dag kunnen komen. Dit is de laatste dag en de makkelijkste. Het pad is tot het einde relatief vlak is ons beloofd en wat nog meer, het is eenvoudig, breed, gravel. We hoeven ons geen zorgen te maken over gladde rotsen en voor overstromingen of hoog water is het ook nog veel te vroeg. Bovendien kunnen we de Milford track nu in zijn volle glorie bewonderen. De talloze watervallen langs de bergwand, de beekjes en stroompjes. Nee, er zijn in onze groep geen wandelaars die mopperen over de regen die ons van boven wordt gegund. Het is lastig inschatten hoeveel tijd we nodig hebben voor het laatste stuk naar Sandfly Point en daarom ben ik een van de wandelaars die nog in de ochtendschemer al vertrekt. Met mijn hoofdlamp verlicht ik het bospad, waar het duister net even wat dieper is dan bij de hut. Af en toe is er een geul in het pad om water door te laten, of een enkele steen, maar dat levert geen problemen op. Van de regen heb ik geen last. Nu ben ik blij dat ik die regenbroek al zolang meedraag en mijn rugzak

wordt beschermd door een regenhoes. Mijn waterdichte jas beschermt zelfs mijn bril tegen regendruppels en zo kan ik volop genieten van de omgeving als het langzaam dag wordt. De bergen zijn gehuld in wolken, flarden donkergroen zijn zichtbaar achter de sluiers. Het is een prachtig gezicht en ademt een bijna lers mysterieuze sfeer. We komen vrijwel geen lege beekbeddingen meer tegen en de slapende watervallen zijn gewekt. Ik tel er tientallen als ik de regen trotseer en mijn capuchon even naar achteren schuif om meer te kunnen zien dan mijn voeten alleen. Al gauw verschijnt de eerste shelter, maar dat vind ik nog veel te vroeg.

Bell Rock

Ik loop door, trotseer de hangbrug over de Arthurrivier en de Mackay Creek en kom dan al gauw bij de Mackay Falls. Volgens de verhalen is deze superieur aan de Sutherland Falls, maar nu ik hem zie, geef ik toch de voorkeur aan de eenvoud van in recht vallend water. Deze waterval heeft niets van de avontuurlijke Roaring Burn op zijn weg naar beneden. Dit is een korte, bijna knoestige waterval die weliswaar pure kracht uitstraalt, maar geen sierlijke dansspasjes maakt. Naast de waterval ligt Bell Rock, een rots die ooit door een rondtollend water is uitgehold en daarna van een grote hoogte naar beneden tuimelde om ondersteboven te landen. Door een klein gat kruip ik naar binnen. Daar kan ik mijn knieën en rug rechten en pal boven me is het klokvormige gat waaraan de rots zijn naam te danken heeft. Heel bijzonder, waartoe de natuur allemaal in staat is. Maar de boot wacht en dat betekent dat ik niet blijf dralen. Twee hangbruggen heb ik nodig om de beddingen van Poseidon Creek over te steken. Alleen de eerste bevat water, dus zo hevig is deze regen

nog niet. Langs het pad verschijnen weer boomvarens. Ik loop langs Lake Ada, maar slechts af en toe gunt het bos me een blik op het water. Het meer is 900 jaar geleden ontstaan door een enorme aardverschuiving en nog steeds steken de droeve stammen van beuken boven het water uit. Inmiddels begin ik naar een shelter te verlangen. In de verwachting dat het niet al te lang meer zal duren, stel ik een snack nog even uit. Maar het pad gaat door en door. Zo nu en dan klimt het pad en zijn mijn benen blij met de inspanning. Dan, eindelijk, is er bij Giant Gate Falls een shelter. Het zijn twee grote, overdekte banken, maar ik laat me er dankbaar op zakken en ben blij mijn rugzak af te kunnen doen. Een met chocolade bedekte muesli-riep verbetert mijn stemming verder. Vandaar is het niet ver meer naar Sandfly Point, waar ik geniet van een prachtig uitzicht op de Milford Sound. Tot de boot komt, voeg ik me bij de andere wandelaars in de shelter, want Sandfly Point maakt ondanks de regen zijn naam waar. Het zit erop. Een laatste blik op de bergen, de watervallen stromen zonder ons gewoon door. Een klein bootje brengt ons onfatsoenlijk snel terug naar de haven. Ik verlang nu al terug naar deze track. Ik zou het zó weer doen. Wat een geweldige ervaring. Dit is een herinnering die ik koester.

-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft haar eerste zomerprogramma afgesloten. Vanaf begin april is er elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de directe omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober starten we met een winterprogramma. Elke zondagochtend wordt er vanaf 9.30 uur gewandeld, wederom vanaf Dinercafé 't Kroegske. De te lopen afstand ligt ook nu rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10 - 1/4: zondag 09.30 uur

Als er een OLAT-winterserietocht is, wordt er niet gelopen, maar kan deelgenomen worden aan deze tocht.

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:

<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het **LoopCentrum**

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

Onze adviseurs werken uitsluitend met kwaliteitsproducten van bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen voor de sportieve wandeltochten, boswandelingen of gewoon een blokje om.

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

*"Ons persoonlijk advies kan
veel klachten voorkomen
en zorgt voor meer
wandelplezier."*

*Rob Driessen,
adviseur bij het LoopCentrum*

WAARDEBON

het **LoopCentrum**

Bij aankoop van een paar wandelschoenen ontvangt u een paar functionele wandelsokken t.w.v. €19,95

GRATIS*

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties.

Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl